

Jægersoldaten Nicolai Moltke-Leth har kastet sig over folkeskoleelever. Nu tager de faglige tiger-spring.

nyheder side 4

Vi er paralyserede af vores tillid til systemet, skriver forfatter Jens Christian Grøndahl.

synspunkt side 6

Furesø vil forhandle historisk gæld ned med 9-16 millioner kroner om året.

nyheder side 3

kommunen

politik fra rødderne mandag 13. april 2015 · nr. 10 · 58. årgang

A stylized illustration in shades of red and pink. It depicts a crowd of people from the chest up, with their arms raised in a gesture of protest or solidarity. Several hands are holding up torches with bright yellow flames. The background is a solid dark red.

Enhedslisten vil have dagpengeløfter fra Thorning

Et flertal af byrådspolitikerne i Enhedslisten vil have dagpengeforbedringer på bordet inden valget for at støtte ny SR-regering

læs side 8-11

■ Dansk Arbejdsgiverforening kommer med nye reformforslag ■ Venstre går i kampagneoffensiv - ligesom rød blok ■ Manu Sareen skal forklare sig om handicap-sager ■ Yahya Hassan på plakaten

■ **DA vil gå mere reform-amok.** Dansk Arbejdsgiverforening (DA) lancerede tirsdag efter påske et reform-katalog over, hvordan de mener der skal skæres i de offentlige ydelser for at bevare incitamentet til at arbejde. DA har skelet til det svenske system og vil blandt andet skære markant i alle de sociale ydelser undtagen dagpenge og sygedagpenge for folk i beskæftigelse. Derudover vil de flytte administrationen af førtidspension væk fra kommunerne og over til en central myndighed samtidig med, at allerede tilkendte førtidspensioner skal revurderes. Udspillet faldt smukt sammen med, at V-formand Lars Løkke Rasmussen i påsken havde fortalt, at Venstre går ind for flere reformer. Dansk Folkeparti, SF og Enhedslisten er imod, mens "reform-amok-regeringens" statsminister Helle Thorning-Schmidt hurtigt kom på banen og kaldte det en dårlig idé. Regeringsmakkeren fra De Radikale var mere positivt stemt overfor forslagene fra DA, som plejer at yde bidrag til den radikale partikasse.

"Jeg er dybt bekymret, hvis det her udspil bliver til virkelighed. Vi bor i et område, hvor virksomhederne forsvinder i stedet for at komme hertil, og derfor vil en sådan ordning, hvor man bliver belønnet på den måde, kun være med til at skævvride Danmark endnu mere."

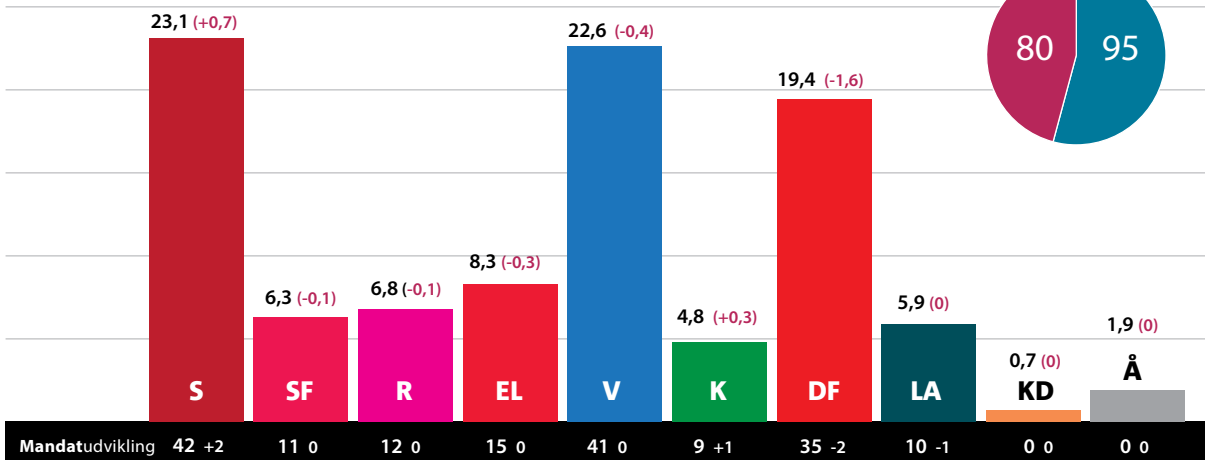
Bjarne Nielsen (V), borgmester i Langeland Kommune, om udspil fra Venstre, der vil tage op mod en milliard fra kommunale puljer og i stedet bruge dem til integrationsbelønning. Fra politiko.dk

■ **Venstres kampagnevalg.** Weekendavisen kunne i påsken fortælle, at Venstres stort anlagte 454.215-kampagne oprindeligt var tænkt som en angrebskampagne mod Helle Thorning-Schmidt for løftebrud. Men terrorattentatet i februar lå for tæt på til, at partiet ville ud i et personangreb på statslederen, og så blev beløbskampagnen i stedet opfundet. I de sidste påskedage florerede det så alligevel med opdateringer om regeringens løftebrud på de sociale medier. En avisartikel om løfterne fra sidste valg blev slået flittigt op af Venstre-politikere, Lars Løkke Rasmussen cyklede sig en tur på betalingsringen, og onsdag kom der så et banner på Crowne Plaza-hotellet. Søren Pind satte trumf på med en udtalelse om, at et genvalg af Thorning ville give magten til mørke kræfter.

MÅNEDENS POLITISKE SNIT

MARTS

Vælgertilslutning (%)

S er det største parti

Socialdemokraterne ser ud til at have haft en god marts måned, mens både Venstre og Dansk Folkeparti går tilbage. Enkelte målinger har peget i retning af, at S nu igen er Danmarks største parti, men først i marts måned viser også snittet af målinger, at det rent faktisk er tilfældet. Skal sosserne skifte formand, hvis de taber valget?

Alternativets betydning

I snittet får Alternativet med 1,9 procent af stemmerne lige nøjagtigt ikke nok til at komme over spærregrensen. Og det skal de være glade for i blå blok. Kan Alternativet klemme sig op på to procent, uden at det påvirker de andre partiers procenter, vil de nemlig tage et mandat hver fra S, V, DF og K. Dermed får rød blok 83 mandater, mens blå blok får 92.

EL går tilbage – K går frem

Enhedslisten står lidt dårligere i marts end i februar – det er fristende at pege på Alternativet som årsag til den tendens. De Konservative står til gengæld lidt stærkere, uden at det på nogen måde er prangende eller udgør den fremgang for partiet, som Søren Pape har lovet at give som formand. Med 4,9 procent af stemmerne vil de ramme samme resultat som i 2011.

Om vores snit: Vi samler sidste måneds tal fra syv institutters offentliggjorte meningsmålinger og regner et simpelt gennemsnit ud for måneden. De syv institutter er: Voxmeter for Ritzau, Megafon for TV 2 og Politiken, Norstat for Altinget, Epinion for DR, Greens for Børsen, YouGov for Metroxpress og Gallup for Berlingske. Da nogle institutter laver flere målinger på en måned, bruger vi et snit af deres målinger i udregningen af vores samlede gennemsnit.

■ **Kampagner på stribe.** Ikke kun i Venstre har de haft travlt med kampagneplanlægningen. Enhedslisten, S og SF har også lanceret nye kampagner på gader og stræder landet over. Det har fået rygterne om et forårs valg til at kursere heftigt på Christiansborgs gange, og målingerne ser da også mere og mere fornuftige ud for Helle Thorning-Schmidt - se månedens politiske snit her på siden.

Michael Aastrup
@michaেলাastrup

Hvor mange timer har @tv2newsdk mon sat af til pressemødet?? #talenslutteraldrig #dkpol

■ **Yahya Hassan stiller op med digt.** Det forholdsvis nye parti Nationalpartiet holdt i sidste uge pressemøde med deres nye kandidat, digteren Yahya Hassan. Han præsenterede sit kandidatur som en digtoplæs-

ning, hvor han proklamerede, at partiet har større tiltro til de tosprogede end de enøjede. Men om Nationalpartiet overhovedet når at blive opstillingsberettiget til det kommende valg, så Yahya Hassan rent faktisk kan stille rigtigt op, er langt fra sikkert. I sidste uge var de oppe på 8.560 godkendte vælgererklæringer ud af de 20.260, der kræves. Og en del af de etablerede politikere på Christiansborg kunne ikke se den store nyhedsværdi i digterens opstilling.

■ **Kalender: Onsdag** afholder Folketingets Beskæftigelsesudvalg en åben høring om, hvordan de såkaldte ressourceforløb, der blev indført med reformen af førtidspensionen, fungerer i praksis. Både KL, 3F og to kommuner er inviteret til at holde oplæg. **Torsdag** er Hendes Majestæt Dronningens 75 års fødselsdag, hvilket med sikkerhed vil føre til et væld af politikere på de royale røde løbere. **Samme dag** skal Socialminister Manu Sareen i et samråd forholde sig til sagerne om forældrebetaling for forældre med handicappede børn, som for nylig førte til en sag i Ankestyrelsen mod Aarhus Kommune.

kommunen

POLITIK FRA RØDDERNE

Udgiver: Kommunen A/S, Gammel Strand 50
DK-1202 København K

Ansv. redaktør: Claus G. Theilgaard
Administrationschef: Malene Mørbak Bruun
Redaktion: red@kommunen.dk
Telefon 3334 6069

Redaktionschef: Benjamin Holst
Redaktionssekretærer: Johan Seidenfaden, Eva Aagaard

Journalister: Peter Christian Nielsen, Morten Munkholm, Knud Abildtrup, Kirsten Laursen, Ronja Pilgaard, Morten Uhrenholdt, Jonas Sloth Bach, Lærke Cecilie Lindegaard, Michael Kjærgård

Debat & Navne:
debatognavne@kommunen.dk

Avislayout:
Jakob Thuemoes

Korrektur:
Svend Kjems Hove

Foto: Scanpix, Polfoto, Colourbox

Salg:
Anne Riemenschneider, Hanne Korvig, Pernille Kristensen, Katrine Padkær Jonsson, Sigrid Pedersen, Mathilde Høj Justesen

Abonnement:
Anne Riemenschneider
adm@kommunen.dk
Telefon 3334 6069

Årsabonnement: 2.575 kr.
www.kommunen.dk/abonnement

Annoncer:
Jørgen Scheel, tlf. 2392 4401

Tryk:
JYPA/OTM

Oplag: Kontrolleret oplag: 3.124 ekpl.
(1.7.2010 – 30.6.2011)

Læsertal: 2. kvartal + 2. halvår 2014 ifølge
Index Danmark/Gallup: 32.000

Kommunen udgives på et kritisk og uvildigt journalistisk grundlag. Målgruppe: Politikere og embedsmænd i kommuner, regioner og staten samt den kommunale verdens mange interessenter og leverandører.

Udgives i samarbejde med dknyt.dk.

kommunen
AGORA

DKNYT

Furesø vil spare på deres enorme gæld

I 2010 overtog Furesøs borgmester Danmarkshistoriens største kommunale gæld. Nu forhandler han med regeringens embedsmænd om at omlægge den til en anden lånetype og på den måde hente mellem ni og 16 millioner årligt.

rentegevinst

Af Morten Munkholm
munkholm@kommunen.dk

Da Ole Bondo Christensen (S) i 2009 overtog borgmesterposten i Furesø Kommune, overtog han samtidig Danmarkshistoriens største kommunale gæld på cirka 80.000 kroner per indbygger.

Hans første store opgave blev derfor at forhandle en ny aftale på plads med staten, som kunne gøre op med de mange usikkerheder i kommunens økonomi.

- Vi havde højtforrentede lån, som var bundet af swap-aftaler, og en del af forhandlingerne gik på at komme ud af lånene og ind i et statslån

på 2,2 procent i rente. Siden da har renteniveauet dog udviklet sig på en måde, som ingen kunne forudse, fortæller Furesøs borgmester.

Derfor vil kommunen nu af med det statslån, de bandt sig til i 2011.

- Det er kun rimeligt, at vi får gevinst af den generelle rentenedsættelse, der er, og som andre kommuner også har glæde af, siger Ole Bondo Christensen.

I januar kontaktede han Økonomi- og Indenrigsminister Morten Østergaard (R) og Finansminister Bjarne Corydon (S) for at få omlagt lånet.

Forhandler med staten

En aktindsigt i Furesø Kommunes korrespondance med ministerierne viser, at der den 16. marts blev holdt møde om sagen mellem kommunens og ministeriernes topembedsmænd, heriblandt

kontorchef Niels Jørgen Mau Pedersen.

I en mail skriver han, at der er 'tale om en sag, som både kan have betydelige virkninger for Furesø Kommune såvel som for staten og andre kommuner'.

Da Furesø-aftalen blev godkendt af Folketingets Finansudvalg i 2011, blev det anslået, at lånet ville koste staten cirka 470 millioner kroner, fordi staten dengang lånte penge til en højere rente end de 2,2 procent, som Furesø Kommune betalte i rente på statslånet. Disse penge skulle hentes på et samlet lavere bloktilskud til kommunerne.

Siden er renten dog faldet så markant, at man i dag faktisk kan sige, at staten tjener på at låne penge ud. Mens Furesø Kommune fortsat skal betale godt 137 millioner kroner om året for deres statslån frem til 2040.

- Vi er selvfølgelig ligesom andre kommuner interesseret i at begrænse vores udgifter så meget som muligt. I og med, at vi har en stor gæld, er vores renteudgifter også en betragtelig post på budgettet, siger Ole Bondo Christensen, som mener at kunne hente mellem ni og 16 millioner om året ved at omlægge lånet nu.

Presser ministerier

Furesøs borgmester ville gerne have omlagt lånet allerede i slutningen af marts. Men Økonomi- og Indenrigsministeriet har på trods af et møde den 16. marts endnu ikke givet grønt lys.

I to mails til ministrene presser Furesøs økonomiudvalg på for en hurtig løsning. De skriver blandt andet, at det vil være 'økonomisk uforvarligt' ikke at godtage det lånetilbud, de har fået af Kommunekredit, og at Furesøs økonomi er 'hårdt belastet' af de høje renteudgifter.

Samtidig påpeger Ole Bondo Christensen, at det i Furesø-aftalen står beskrevet, at

Furesøs gæld

► **Efter sagerne** om Peter Brixtofte og hans stormfulde farvel til borgmestertitlen i Farum, udviklede kommunens gæld sig voldsomt. Da kommunen i 2005 blev slået sammen med Værløse, blev der lavet en særlig aftale om, at sidstnævnte kommune ikke skulle bøde for sammenlægningen.

► **I 2009-10** stod det klart, at forudsætningerne i aftalen fra 2005 ikke kunne holde, og Furesø Kommunes gæld var vok-

set til hele tre milliarder eller cirka 80.000 kroner per indbygger. En ny aftale om et statslån og tilskud for godt 750 millioner kroner frem til 2040 blev indgået i starten af 2011.

► **De store** rentefald siden 2011 betyder, at Furesø Kommune i dag kan drage fordel af at omlægge deres statslån til et normalt kommunalt lån hos Kommunekredit. Kommunen har i dag en gæld på cirka 2,7 milliarder kroner.

kommunen på trods af statslånet er ligestillet med andre kommuner.

- Det var vigtigt for os at få med, da vi indgik aftalen i 2011, siger borgmesteren.

Han vil ikke ind på, hvad det er, der står i vejen for statens godkendelse af lån-omlægningen, og selvom han har sendt flere mails, hvor han rykker embedsmændene for svar, kalder han kommunens drøftelser med embedsmændene for gode.

- Vores lån løber jo i 25 år endnu, så vi har lidt tid at løbe på. Vi forventer ikke, at renten springer i vejret i morgen, siger Ole Bondo Christensen.

Løkkes løftebrud

Furesø-aftalen fra 2011 var en genforhandling af den oprindelige aftale fra 2005, der dannede grundlag for, at Farum og Værløse Kommune kunne blive fusioneret. Dавærende indenrigsminister Lars Løkke Rasmussen lovede dengang, at borgerne i Værløse ikke ville komme til at betale for sammenlægningen. Derfor er han senere blevet beskyldt for løftebrud.

- Vi blev ikke holdt gældfri. I den sidste aftale manglede der mellem en halv og tre-

kvart milliard kroner, som Værløse-borgerne nu betaler af på, fortæller Steen Prytz Jensen, der fulgte forhandlingerne tæt og var en del af den såkaldte Furesø-gruppe.

De truede dengang staten med en retssag, men kampen blev siden opgivet. Og i dag er gruppen opløst. Steen Prytz Jensen håber dog, at kommunen vil bruge de penge, de kan få ud af en låneomlægning, til at betale mere af på gælden.

- Gælden skal hurtigst muligt ud af verden. Det er ikke meningen, at vores børn og børnebørn skal leve med den, siger han.

Men Ole Bondo Christensen forklarer, at kommunen i første omgang står og skal spare 50 millioner på næste års budget.

- Alle kommuner er jo udfordret af demografien. Vi havde alene stigninger i sundhedsudgifterne sidste år på 17 millioner kroner, så vi ved godt, hvor vi skal bruge pengene for at få budgettet til at hænge sammen, siger han.

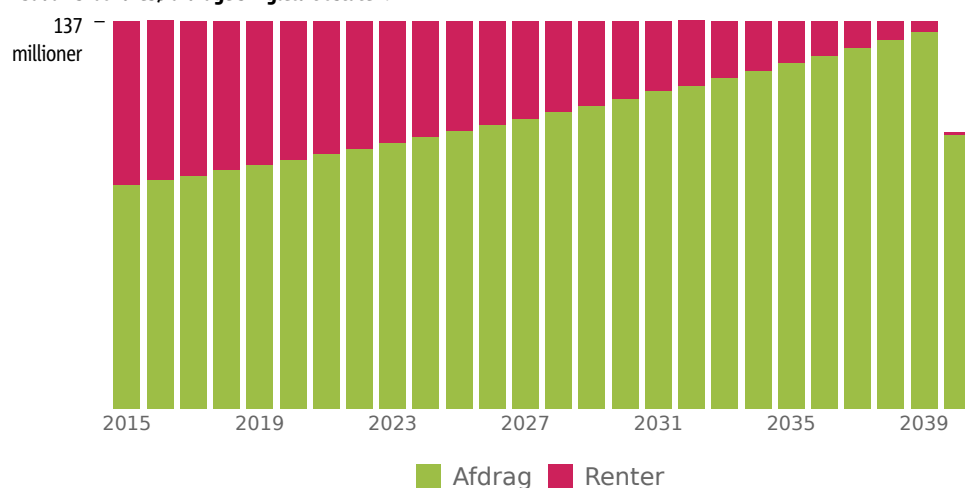
"Det er kun rimeligt, at vi får gevinst af den generelle rentenedsættelse, der er, og som andre kommuner også har glæde af."

Ole Bondo Christensen, borgmester i Furesø Kommune

FOTO: MIKKEL ØSTERGAARD / SCANPIX

Sådan skal Furesø afdrage sin gæld til staten:

Jægersoldaten har fundet

Hvis folkeskoleeleverne får styrket deres personlige lederskab og sociale kompetencer, kan de lave faglige tigerspring på kort tid, siger jægersoldat, der står bag intensive læringskurser med tankevækkende resultater.

o motivation

Af Jonas Sloth Bach
jonas@kommunen.dk

28 elever står i to halvbuede rækker og klapper hektisk i et støt stigende tempo. Musik, som ville passe ind i et træningscenter, strømmer ud af en højttaler på bordet bag undervisningsleder Susanne Aabrandt og et par af teamlederne. På væggene hænger motiverende udsagn som 'vær den bedste udgave af dig selv' og 'giv det bedste, du har'. Alt er i friske og stærke farver. Alle har navneskilt på, og da musikken bliver slukket, gennemgår underviseren dagens program i korte, præcise træk, før hun sender danskklassen op på førstesalen med deres mapper og skriveregler, mens matematikgruppen bliver i kælderlokalet.

Det hele foregår bogstaveligt talt i kommunalt regi. Børn- og Ungeforvaltningen i Odense Kommune er blevet indrettet som undervisningslokale til de fagligt svageste 9.- og 10.-klasser, og gennem to intensive undervisningsforløb på fire uger forsøger undervisere og teamledere fra læringsvirksomheden True North at kickstarte 94 elevers faglige og sociale selvforståelse. Kommunen har valgt at stille lokaler til rådighed, så embedsværket og de tilknyttede forskere fra SDU på tætteste hold kan se, hvordan eleverne, der til daglig ligger

på et gennemsnit under 2 i dansk og matematik, kan opleve en decideret faglig og personlig revolution i løbet af de fire uger.

Folkeskolens faldgrube

Da Odense Kommune gennemgik karaktererne for de to ældste årgange i folkeskolen, kunne de se, at i alt 125 elever lå til at dumpe i enten dansk eller matematik. Når så mange elever har kunnet gå i skole i næsten ti år uden at kunne læse, stave og regne på et niveau, man kan bestå en afgangsprøve med, skyldes det ifølge manden bag True North, jægersoldaten Nicolai Moltke-Leth, der er uddannet sociolog og har en master i positiv psykologi, at folkeskolen ikke er i balance. Der er alt for meget fokus på de faglige kvalifikationer og for lidt opmærksomhed på at styrke elevernes sociale og personlige evner.

- Livsduelighed handler om, at man bliver i stand til at mestre sig selv, så man kan mestre livet. Det kræver både faglige, sociale og personlige kompetencer, siger han.

Når eleverne ikke føler ejerskab og ansvar for deres egen læring, giver de lærerne og samfundet skylden for deres manglende faglige kvaliteter. Det er et fællestræk for mange af de elever, Nicolai Moltke-Leth har haft gennem sine undervisningsforløb, at de slet ikke tror, de kan noget, fortæller han. Det er her, mu-

ligheden for en psykologisk revolution ligger.

- Der er et enormt potentiale ved at komme fra ekstern til intern motivation. Det får snebolden til at rulle, så de unge får mindset og kompetencer til at gå hele vejen. Jeg mener faktisk, vi har fundet nøglen til læring, siger han.

Derfor fokuserer undervisningsforløbet, som True North gennemfører i Odense Kommune, lige så meget på at give eleverne fornemmelsen af selv at have direkte indflydelse på deres læring som på rent faktisk at styrke dem fagligt.

Nøglen til læring

'Sten, saks, papir,' siger 16 elever, der står i to rækker overfor hinanden på et stort kvadratisk gulvtæppe med alle tal fra 1 til 99 på, i kor. På 'nu' rækker de en hånd frem mod deres makker - opgaven består nu i hurtigst at sige resultatet af antallet af fremstrakte fingre ganget med hinanden. Efter et par minutter tager eleverne begge hænder i brug, så hele talrækken fra 1 til 100 kommer i brug. Matematiklokalet i kælderens er udsmykket med fire store plancher med ordene optimisme, vedholdenhed, ejerskab og integritet, som er de fire såkaldte kompaspunkter for forløbet. Efter tabeløvelsen fortsætter eleverne med opgaver, der passer til deres læringsstile. Nogle laver ordinære divisionsopgaver, andre lægger puslespil med ligninger, andre igen tester hinanden i tabellerne over et spil bordtennis ude på gangen. Rammerne er afslappede, men forventningerne er klare; der skal hele tiden arbejdes på at blive bedre og lære mere. Hvis mobiltelefonerne bliver brugt til andet end ordbogen, bliver de inddraget. Den samme disciplin gælder for computerne, og man spiller kun bordtennis for at træne tabellerne. Der er kun én

Øvelserne på matematikmatten skal styrke både faglige evner og fællesskab, der er vigtigt for at skabe gode rammer for indlæring. Billedet er fra en sommerskole for anbragte børn.

Foto: Tycho Gregers / Polfoto

decideret underviser til de 16 elever, men til gengæld tre såkaldte teamledere, der assisterer, kontrollerer og hjælper med at fastholde fokus.

For 17-årige Amal El-Hassan har de første to uger af undervisningsforløbet allerede gjort en forskel.

- Jeg var vant til at bruge lommeregner, og jeg troede ikke, jeg kunne finde ud af matematik, men på en halv time havde jeg lært at gange. Det føles dejligt, siger hun.

Selvom reglerne de første par dage føltes strenge, kan hun mærke, at undervisningen giver mening.

- Jeg er blevet bedre og klogere på mig selv, og jeg føler mig mere som ét med mine venner, fordi jeg kan finde ud af det, siger Amal El-Hassan, der snart skal til optagelsesprøve på gymnasiet og drømmer om at blive politimand, så hun kan gøre en forskel for andre.

Forskruet mediehype

I aviserne har man kunnet

læse, hvordan 'jægersoldaten fordoblede karaktererne'. Resultaterne er imponerende. Efter 9.-klassernes fire ugers forløb havde eleverne i gennemsnit rykket sig fra 1,7 til 3,87 i stavning og fra 1,37 til 5,75 i læsning, mens de havde flyttet sig fra 3,5 til 7,9 i matematik. Men billedet er ikke retvisende. Baggrunden for de store fremskridt er nemlig, at eleverne starter forløbet med en test, de ikke har haft mulighed for at forberede sig på, mens de slutter af med en test, de har arbejdet målrettet henimod at kunne løse.

- Det er ikke et billede på, hvor meget man er blevet bedre på de fire uger, men et udtryk for potentialet, hvis man fortsætter sit arbejde, siger Nicolai Moltke-Leth, der selv er ked af det store og lidt fordrejede fokus, der i medierne lægges på karakterfremskridtet.

Det egentlige udbytte er, at eleverne oplever, de selv kan gøre en forskel, og at hårdt arbejde giver udbytte. Det

handler om at starte en proces og give eleverne smagen af succes og vise potentialet, siger han. På den måde kan man genetablere troen på, at man rent faktisk får noget ud af at engagere sig i undervisningen.

Samtidig kunne han fortælle, at en elev, der lå til at dumpe, havde fået et syvtal i en matematikprøve på hjemskolen umiddelbart efter afslutningen af Basecamp15 for 9. klasse, fordi hendes tilgang til skolegangen var blevet markant anderledes - og det er den forandring, Nicolai Moltke-Leth og True North gerne vil være med til at starte i hele folkeskolen.

Med en bemanding, der hedder 5 elever til 1 lærer, og fysiske rammer, der understøtter forskellige læringsformer, og med et elevhold, der er motiveret af at være taget ud af de normale rammer, har True North med deres Base Camp de optimale forudsætninger for at skabe resultater. Men for Nicolai Moltke-Leth

Nicolai Moltke-Leths ideer har været drivkraften bag DrengAkademiet, ligesom han også har oprettet True North Efterskole i Snaptun udenfor Horsens, hvor han til daglig er forstander

Foto: Kim Haugaard, Århus Stiftstidende

nøglen til læring

handler det mere om mindset og ejerskab end om økonomi og rammer. Han er sikker på, at hans model giver folkeskolen baghjul.

- Min påstand er, at folkeskolen ikke kunne skabe de samme resultater som os, hvis de fik de samme midler, siger Nicolai Moltke-Leth, der drømmer om at få muligheder for at rulle principperne ud i en almindelig 9.-klasse i et år med de økonomiske og fysiske rammer, der normalt er.

- Det er et spørgsmål om, hvordan man bruger ressourcerne, og jeg er fuldstændig overbevist om, at vi kunne skabe samme markante resultater på folkeskolens vilkår. På denne måde kan vi måske for alvor åbne de kritiske øjne for, at det gør en forskel at udvikle de personlige og sociale kompetencer. Dette handler ikke om at pege fingre ad nogen, men udelukkende om at gøre det bedste for vores børn. Vi kan ikke være andet bekendt, siger han.

”Der er et enormt potentiale ved at komme fra eksternt til intern motivation. Det får snegbolden til at rulle, så de unge får mindset og kompetencer til at gå hele vejen. Jeg mener faktisk, vi har fundet nøglen til læring.”

Nicolai Moltke-Leth, tidligere jagersoldat og stifter af True North

Det ultimative mål er at få sociale kompetencer og personligt lederskab på skole-skemaet i alle skoler og påvirke en ny generation af lærere, så de bliver bedre til at understøtte det, der ikke blot handler om faglighed.

Investering i lærerstaben

Odense er den første danske kommune, der har hyret et privat firma for at styrke de svageste elevers faglighed frem mod eksamen. Samlet set har projektet kostet kommunen fem millioner, men de penge dækker også et sideløbende forskningsprojekt ved SDU, der skal kondensere

erfaringerne og særligt sætte fokus på årsagerne til, at eleverne i så stor grad er blevet tabt i skolesystemet.

- Det, vi gør, handler om at hjælpe de unge, så de kan komme ind på en ungdomsuddannelse, men det handler også om at finde ud af, hvordan man kunne gå ti år i skole uden at blive god nok til at bestå i dansk og matematik, siger børn- og ungerådmand Susanne Crawley Larsen (R).

Engangsinvesteringen har mødt kritik fra den lokale lærerforening, men fra forvaltningens side peger man på, at pengene er godt givet ud, hvis man kan afværge, at de

svageste elever ender som arbejdsløse og bliver en byrde for kommunen langt ud i fremtiden. Derudover skal tiltaget være med til at opkvalificere lærerne i Odense, så antallet af elever, der ikke kan bestå dansk og matematik, bliver mindre i fremtiden. Da de fire ugers undervisning af 9.-klasserne blev gennemført, var 13 af deres egne lærere involveret. De havde inden forløbet været på et kursus og lært de vigtigste læringsredskaber fra True North, og gennem de fire ugers Base Camp var det i høj grad dem, der stod for undervisningen.

- Vi kan, hvis vi kigger tilbage, godt se, at vi har skabt generationer med den danske folkeskole, der ikke har fået ret mange muligheder. Det handler om at lave en folkeskole, hvor det ikke sker, siger Susanne Crawley Larsen, der forventer, at man i løbet af fem år markant har reduceret antallet, der ikke kan få 2 i dansk og matematik, ligesom man lever op til målsætningen om, at 95 procent af en årgang får en ungdomsuddannelse. Der skal dog ikke tilføres nye penge til skoleområdet, men derimod skal erfaringerne sikre, at forvaltningen får en bedre forståelse af, hvad der skal fokuseres på i folkeskolen.

Mod på mere

I dansklokalet på første sal er eleverne fordelt i fire forskellige rum, der hver har fokus på forskellige måder at lære på. Et rum giver mulighed for såkaldt aktiv læring, hvor eleverne på skift staver ord på et stort tastaturformet gulvtæppe. Andre sidder med traditionelle danskopgaver i computerrummet, mens nogle øver kommasætning og nutids-r'er i opgavesæt.

17-årige Hanna Holt går til daglig i 10. klasse på Bellingeskolen. Hun kalder undervisningen mere seriøs.

- Jeg har taget mig mere sammen, og nu tror jeg godt, jeg kan og vil. Jeg glæder mig til at komme i gang og vil gerne de ting, vi skal, siger hun. Hanna Holt plejer at sidde med sin mobil fremme i skolen, men når de andre ikke gør det, kan hun også godt lade mobilen ligge. Det har gjort hende mere social aktiv, siger hun. De mange afbræk med fysiske aktiviteter er hun også glad for, ligesom hun peger på undervisernes tålmodighed og tid til at hjælpe som den største forskel fra sin normale skolegang. Og det har givet Hanna Holt mere mod.

- Jeg tror mere på mig selv og har fået mere selvtillid, siger hun.

Ordførerne

Kommunalordførerne skriver på skift om aktuelle politiske mål, udfordringer og sager. I denne uge **Pernille Vigsø Bagge**, (SF)

KOMMUNAL DEMOKRATISK SEJR

Unge førstegangsvælgere stemmer i langt mindre grad end resten af vælgerskaren. Ved kommunalvalget i 2013 stemte 57,6 procent af de 19-21-årige. Det var 71,9 procent blandt hele befolkningen. Det er et alvorligt demokratisk problem. Demokrati kommer ikke af sig selv - det er noget, vi har kæmpet for i mange år i Danmark. Og selvom vi har et af verdens bedste demokratier, skal det passes, plejes og udvikles. Vi må aldrig tage demokratiet for givet, for så risikerer vi, at det slår revner.

I 2011 pegede Valgretskommissionen på et behov for at styrke unges demokratiske dannelse. Jeg er derfor glad for, at vi i Folketinget er ved at forhandle en lov om såkaldte juniortilfornordnede på plads. Med ordningen får kommunalbestyrelserne mulighed for at rekruttere 16-17-årige, der endnu ikke har valgt, til at yde praktisk hjælp som juniortilfornordnede på afstemningsstederne ved folketingsvalg, Europa-Parlamentsvalg, kommunale og regionale valg.

Jeg synes, at det er et fantastisk initiativ. Det giver de unge mulighed for at deltage i den mest centrale begivenhed i hele demokratiet: stemmeafgivelsen. Det kan vække og udvikle de unges interesse for demokrati og politik. Men det kan også vise dem, at vi voksne tager dem alvorligt, og at de unge skal tage deres kommende demokratiske ret til at stemme alvorligt.

De unge juniortilfornordnede opgaver afgrænses til praktiske gøremål, og de skal hjælpes og støttes i deres opgaver på dagen. Det skal bidrage til at øge valgdeltagelsen og styrke den politiske interesse og det politiske engagement.

Jeg kunne dog godt tænke mig, at vi på sigt bliver endnu mere ambitiøse og vender ordningen på hovedet: Med forslaget får kommunerne mulighed for at bruge 16-17-årige i det praktiske arbejde omkring valghandlingen. Men bør det ikke være de unge, der får ret til at deltage?

Det mener jeg. Og jeg håber, at alle mine kommunalpolitiske kolleger vil give alle de unge i deres kommune mulighed for at være del af den demokratiske valghandling.

Det vil Venstre og Dansk Folkeparti ikke. Vi taler altså ikke om, at de unge skal tjekke valgkort eller tælle stemmer. Venstre og Dansk Folkeparti er imod, at unge hjælper med praktiske opgaver under voksnes instruktion og opsyn. Venstre mener faktisk, at 16-17-årige er så dovne og uengagerede, at en juniortilfornordning "...

da ville få de unge til at løbe skrigende væk, at de skulle sidde der sammen med en masse gamle nisser [...] og allerede fra kl. 8 om morgenen skulle sidde og trække i et gardin, eller hvad det nu er, de får lov til, for de må jo ikke sidde og uddele stemmesedler," som Jan E. Jørgensen (V) udtrykte det under førstebehandling. Jeg er chokeret over, at en politiker kan have så ringe tiltro til de unge!

Jeg har svært ved at forestille mig, hvilke kommuner der ikke vil lade engagerede og interesserede unge være juniortilfornordnede ved næste valg. Men med Venstres modstand skulle man måske overveje at gøre det til en ret for unge i stedet for en ret for kommunerne. Jeg synes simpelthen, at det er både hul i hovedet og udemokratisk, hvis nogle kommuner ikke giver unge, som har lyst til at blive juniortilfornordnede, mulighed for det.

Pernille Vigsø Bagge er byrådsmedlem i Vestthimmerland

Hvordan lærer man af fejlene, hvis man benægter dem?

I følge en international meningsmåling er danskerne verdens lykkeligste folk, i hvert fald hvis de selv skal sige det. Det er blevet refereret i medierne med en undertone af forundring. Hvorfor lige os? Nu kan man jo godt føle sig lykkelig uden nogen særlig grund, ligesom man kan forveksle følelsen af lykke med følelsen af blot at være tilfreds. Er vi danskere da mere tilfredse end andre? Vi er ellers gode til at brokke os, men det skal man vist ikke tage så tungt.

Jeg er somme tider blevet spurgt af udenlandske journalister, hvorfor danskerne er så lykkelige. For sjov har jeg svaret, at det i Danmark er en borgerpligt at være lykkelig, og at det både skyldes vores lutheranske sindelag og vores høje skattetryk. Når det nu er så dyrt at være dansker, må man for skams skyld også stå inde for det. Gået på klingen svarer jeg som mange andre, at det handler om tillid. I modsætning til for eksempel italienerne har danskerne i det store hele tillid til samfundets institutioner. Tillid til, at omfanget af korruption og magtmisbrug er minimalt. Tillid til, at systemet behandler alle efter de samme kriterier og retningslinjer.

Allermest lykkelige er de danske embeds- og tjenestemænd, men det skyldes ikke kun, at de generelt nyder de andre danskeres tillid. Tilliden er gensidig og består for de offentligt ansattes vedkommende i, at de kan føle sig næsten 100 procent sikre på aldrig at blive gjort personligt ansvarlige, medmindre de begår noget kriminelt. Det var en sjælden undtagelse, da Sundhedsstyrelsens direktør for nylig blev fyret på grund af skandalen om den psykisk syge psykiater, der i årevis havde fået lov at praktisere og medicinere med flere dødsfald til følge.

Normalt slipper højtplacerede embedsmænd med en påtale, hvis de har gjort sig skyld i grove fejl eller forømmelser. I værste fald bliver de forflyttet, og karrieren sættes i stå - eller de får et spark opad til en højere post, hvor systemet i sin visdom finder, de gør mindre skade. Her i landet er det ministeren, der tager skraldet, når embedsværket svigter. Det har blandt andre en række justitsministre erfaret, senest den ellers så populære Mette Frederiksen. Hvis regeringen må gå af efter det kommende valg, vil nederlaget overskygge, hvad der lige nu springer i øjnene som et grelt eksempel på den ansvarsforflygtigelse, der i Danmark er lykens pris. Er det forestående vagtskifte i virkeligheden hendes bedste chance for at genvinde sin troværdighed?

Paralyseret af tillid

Enhver selvstændigt tænkende dansker kunne se, at Københavns Politi og PET begik end og meget alvorlige forsømmelser og fejl i forbindelse med attentaterne i København mod Krudttønden og synagogen i Krystalgade. Efter massakrerne i Paris vidste alle, at det kun

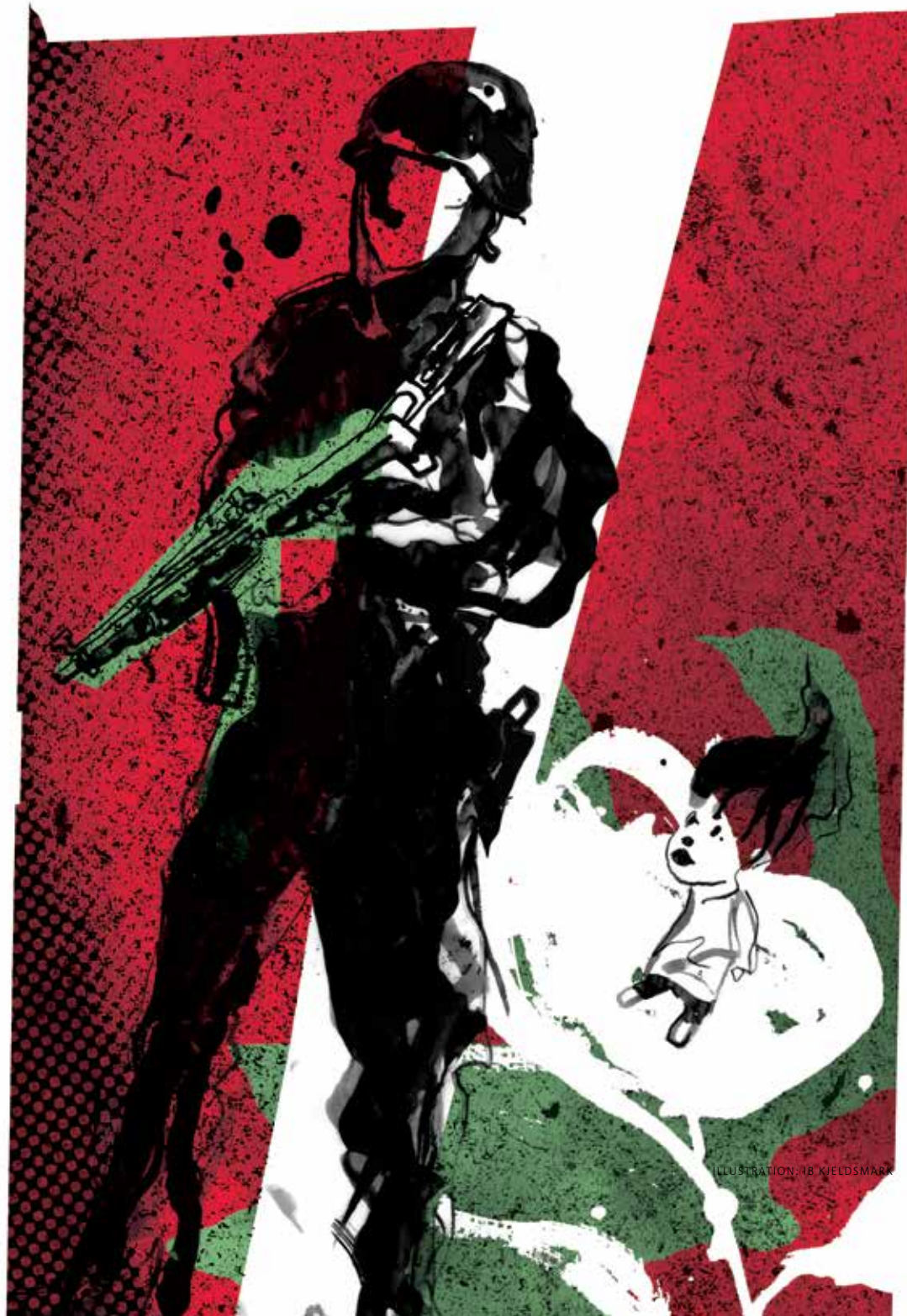

FOTO: IB KJELDSEMARK

”Efter massakrerne i Paris vidste alle, at det kun var et spørgsmål om tid, før vi blev ramt, og alligevel var beredskabet så dårligt og responsen så mangelfuld, da angrebet først var en realitet, at det kom til at koste to mennesker livet. Det var, som om man på forhånd nærmest var paralyseret af tillid: Sådan noget sker ikke hos os.”

var et spørgsmål om tid, før vi blev ramt, og alligevel var beredskabet så dårligt og responsen så mangelfuld, da angrebet først var en realitet, at det kom til at koste to mennesker livet. Det var, som om man på forhånd nærmest var paralyseret af tillid: Sådan noget sker ikke hos os. Det var, som om en inkarneret, uoverkommelig træghed forhindrede politiet i at efterkomme Det Mosaiske Troessamfunds gentagne og stadig mere desperate anmod-

ninger om forstærket overvågning. Var det nu ikke at male Fanden på væggen?

Nej, desværre, men alligevel lykkedes det på mindre end et døgn at etablere en fortælling, der forvandlede politiets svigt til noget, der kom til at ligne heltemod. Det kunne jo være gået meget værre, hed det. Igen og igen blev politifolkene rost og takket, mens ansvaret for, at de kom til kort, blev sparket til hjørne af en defensiv og tillukket minister. Mod sæd-

Af Jens Christian Grøndahl

Jens Christian Grøndahl er forfatter og modtog i 1995 Herman Bangs Mindelegat og i 1998 De Gyldne Laurbær.

vane var hun pludselig alt andet end klar i mælet og bøjede sig kun modstræbende for kravet om en hurtig undersøgelse af forløbet. Som om det skulle være så svært at finde ud af, at både Krudttønden og synagogen burde have været under massiv beskyttelse, belært af Paris.

Det ville være meget udansk at kræve politichefens hoved på et fad, selvom han og de implicerede ledere under ham med fatale følger har bevist, at de er uegnede til at sikre borgerne den størst mulige sikkerhed overfor terrortrusler. Ganske vist kan man ikke sikre sig fuldstændig mod terror, men der er et spænd mellem utopi og virkelighed: Sikkerheden omkring Krudttønden og synagogen var ikke den størst mulige, og den tog ikke relevant bestik af trusselsbilledet.

Uansvarlig ubeslutsomhed

Det vil være helt i tråd med dansk tradition, hvis ansvaret aldrig bliver placeret. Pragmatikere vil mene, at det heller ikke gør noget, så længe politiet lærer af sine fejl og sørger for at være bedre forberedt næste gang. Men hvordan lærer man af fejlene, hvis det ikke må hedde sig, at der blev begået fejl? Til det formål har vi danskere i vores konfliktskyhed udviklet en særlig jargon, der med sine eufemismer og blødgørende omskrivninger i samme åndedrag slører ansvaret og kompenserer for fejlene. Det gælder selvfølgelig også om at se fremad, men tilbage står spørgsmålet, om ansvarsforflygtigelsen ikke risikerer at undergrave borgernes ellers så udbredte tillid til systemet.

Gør jeg mig unødige bekymringer? Måske har vi danskere bare et medfødt behov for at være tillidsfulde, hvad enten vi har grund til det eller ej. Er tillid ikke også bedre end frygt, når det gælder om at forebygge fejl? Kan man ikke blive så bange for sit job, at man kommer til at ryste på hånden? Før man svarer, synes jeg, man skal overveje, hvad jeg ser som en utilsigtet, ubevidst kynisme bag danskernes lykkelige tillid til, at ingen vil blive hængt ud.

Som det er i dag, skal der jo ”lig på bordet”, som det så malende hedder, før nogen vågner op af sædvanens døds og erkender, at man har et problem. Vi så det i tilfældet med den sindslidende psykiater. Vi så det foran Krudttønden og synagogen. Måske kunne liv have været reddet, hvis det indgik i beslutningstagerens selvbevidsthed, at de kunne blive draget til ansvar ikke blot for deres beslutninger, men også for deres ubeslutsomhed.

Ingen ved, hvor de har Venstre

strategi

Af Lars Trier Mogensen, kommentator på dagbladet Information og vært på debatprogrammet 'Det Røde Felt' på Radio24syv.

Rollerne er på bizar vis byttet rundt mellem Danmarks to største partier: Venstre har overtaget Socialdemokraternes gamle, indre sygdomme: Indre fløjkrig, mørke skygger fra sidste forsommers formandsopgør og reel intern uenighed om den politiske kurs har efterladt Venstre i en skrøbelig situation med faldende meningsmålinger og rundtossede udmeldinger.

Ligesom Socialdemokraterne i 90'erne og 00'erne havde en uklar og selvmorderisk upopulær udlændingepolitik, har Venstre i dag en tvetunget social- og velfærdspolitik. Ingen ved, hvad der eventuelt skal ske med for eksempel kontanthjælp og brugerbetaling efter det valg, som pludseligt er blevet et tæt løb mellem blokkene. I én af tidens største og gennemgribende samfundsdebatter er Venstre-folkene ude at melde alt og intet, og skaber dermed grundlag for skræmmekampanjer og grobund for mistillid.

Den indre forvirring forstærker frygten for vælgerne. For ligesom Socialdemokraterne blev ramt hårdt på troværdigheden efter først valget i 1998, hvor daværende statsminister Poul Nyrup Rasmussen (S) ændrede efterlønnen, og igen i 2011 da statsminister Helle Thorning-Schmidt (S) undlod at indfri en lang række

ke valgløfter, er det i dag Venstre, som tumler rundt med voksende troværdighedsproblemer - paradoksalt nok fordi partiformand Lars Løkke Rasmussen nu frygter at blive kritiseret for løftebrud efter et det kommende folketingsvalg.

Hvad der indtil for få måneder siden var højrefløjens største trumfkort, nemlig Helle Thorning-Schmidts tyndslidte troværdighed, er pludselig ved at blive vendt til værdiløshed for Venstre. I hvad der ligner et fundamentalt opgør med den succesfulde doktrin, som Venstre-formanden Anders Fogh Rasmussen indførte med den såkaldte 'kontraktpolitik' op til valget i 2001, er den nuværende partiledelse ved at tabe alt på gulvet med diffuse paroler, som ikke følges op af konkrete politikudspil.

Den seneste plakatkampagne fra Venstre lyder som et næsten ordret ekko fra statsminister Poul Nyrup Rasmussens nytårstale fra 1997/98, hvor bonmot'et lød: "Kan vi ikke gøre det lidt bedre?". Lidt bedre? Sådan taler kun en magtfuldkommen politiker, der har forregnet sig på egen tidligere popularitet, og derfor ikke synes parat til at kæmpe og satse. Modsatrettede meldinger fra baglandet bidrager også til at mudre billedet.

Lars Løkke's angst for senere at blive beskyldt for at bryde sine valgløfter - i den vanskelige parlamentariske situation, hvor han i givet fald vil skulle regere på Dansk Folkepartis lunefulde nåde - har tydeligvis vokset sig større end Helle Thorning-Schmidts bæven for fortidens spøgelse.

I de seneste måneder har de stadig bedre økonomiske nøgletal givet SR-regeringen voksende selvtillid, og har tydeligvis været med til at legitimere de mange upopulære reformer blandt de frafaldne S-kernevalgere.

"På samme måde som den årelange tilbagegang for Socialdemokraterne var en væsentligt katalysator for splid og bagtalelse - ganske enkelt fordi partiets folketingsmedlemmer måtte kæmpe internt om de stadig færre mandater, som i en politisk stoleleg - er det nu Venstre, som kan se en valgkamp foran sig, hvor partisoldater vil forsøge at spænde ben for hinanden."

Tilbagegang skaber splid

I takt med at beskæftigelsen stiger, er der flere af de vælgere, som i utilfredshed vendte Socialdemokraterne ryggen, der nu vender tilbage - i erkendelse af, at det måske alligevel gav mening at genoprette samfundsøkonomien med barske midler efter en overforbrugsfest i 00'erne under VK-regeringens samarbejde med Dansk Folkeparti.

Venstres udfordring er således dobbelt: På den ene side har Lars Løkke Rasmussen pådraget sig et eget troværdighedsproblem i fraværet af håndgribelige svar, og på den anden side synes Helle Thorning-Schmidt at være gennem den værste fase af kritik.

Socialdemokraternes massive kampagneaktivitet har foreløbigt givet fuld bonus med et betydeligt hop i meningsmålingerne, som ser ud til at have bragt det gamle arbejderparti tilbage på niveauet fra valget i 2011. Samtidig er Venstre efter en lang periode med højere tilslutning end i 2011 nu gledet tilbage, og står nu til at tabe mere end håndfuld mandater.

På samme måde som den årelange tilbagegang for Socialdemokraterne var en væsentligt katalysator for splid og bagtalelse - ganske enkelt fordi partiets folketingsmedlemmer måtte kæmpe internt om de stadig færre mandater, som i en politisk stoleleg - er det nu Venstre, som kan se en valgkamp foran sig, hvor partisoldater vil forsøge at spænde ben for hinanden. Europaparlamentsvalget i 2014 var et forvarsel for Venstre.

Seneste faresignal for Venstre er, at også Dansk Folkeparti nu er begyndt at kritisere Lars Løkke Rasmussen for at lurepasse: "Man forsøger at stikke folk blå i øjnene," udtalte Kristian Thulesen Dahl forleden til Jyllands-Posten, og har dermed åbnet et bal i den borgerlige lejr på et kritisk tidspunkt, hvor afstanden mellem rød og blå blok er den mindste siden sidste valg.

Timing er ubekvem. Her lige inden valget ved ingen, hvad de reelt kan regne med, at Venstre kan og vil efter valget. Hvis Lars Løkke Rasmussen overhovedet kan genvinde vælgerne tillid.

DIGITALISERINGSKONFERENCE

Myndighedernes ansvar: Juridisk afklaring i systemudviklingsprocesser

OM KONFERENCEN D. 27/5

Bliv en del af et forum for myndigheder, som ønsker effekt af digitaliseringen. Fokus er rettet mod kommende indsatser for mere digitaliseringsklar lovgivning, administration og udnyttelse af grunddata, når vi mødes på konferencen den 27. maj.

VIL DU VIDE MERE?

Læs vores brochure, se det fulde program med info om de forskellige indlæg eller tilmeld dig konferencen på WWW.JUC.DK/DIGITAL

RELEVANTE KURSER

	DATO
PRAKTISK UDBUDSRET	
IT-UDBUD	29. apr.
PERSONDATALOVEN OG FREMTIDENS PERSONDATA	3. sep.
PRAKTISK FORVALTNINGSRET	16. sep.
UDBUDSFORMER - DET SKAL DU VIDE OM DEN NYE LOV	21. sep.
UDBUDSKONFERENCE	28. okt.
	26. nov.

DU KAN TILMELDE DIG ALLE KURSER PÅ WWW.JUC.DK

JUC

"Vi skulle have væltet reg

Byrødderne i Enhedslisten vil have dagpengeforbedringer for at støtte en ny SR-regering, men garantien for indflydelse vurderes til at være for skrøbelig til, at partiet kan stille ultimative krav, viser rundspørge i Enhedslisten-land.

Af Peter Christian Nielsen
peter@kommunen.dk

Dagpengereformen har været en sten i Enhedslistens Jacob-form-sko siden valget i 2011. Sammen med regeringen har man i flere omgange skabt lappeløsninger i form af blandt andet den midlertidige arbejdsmarkedsydelse og den særlige uddannelsesyndelse. Skal Liste Ø støtte en ny SR-regering, så skal der andre boller på suppen, mener en række byrådsmedlemmer fra Enhedslisten.

I en rundspørge, som *Kommunen* har gennemført, tegner der sig et billede af byrødder, der vil se nogle kraftigere Enhedslisteaftryk, hvis venstrefløjspartiet skal forsyne en ny SR-regering med de afgørende mandater. Således siger 21 ud af 39 adspurgte, at Enhedslisten skal nægte at støtte en ny SR-regering, hvis den ikke vil forlænge dagpengeperioden eller forkorte optjeningsperioden.

- Hvis man skal prioritere, så er det vigtigste, at optjeningsperioden bliver kortere. Jeg er selv jord- og betonarbejder. Jeg kender til problemet med at genoptjene retten til dagpenge, siger Jørgen Madsen, EL-byrådsmedlem i Silkeborg og medlem af bestyrelsen i 3F Silkeborg.

På Bornholm mener byrådsmedlem Bo Haxthausen, at dagpengeforbedringer skal være et ultimativt krav for, at Enhedslisten igen kan lægge stemmer til en SR-regering.

- Jeg mener ikke, at vi kan

støtte en regering, der ikke vil lave seriøse løsninger på dagpengeproblemet, siger han.

- Jeg er lidt 'off' i forhold til partilinen. Vi skulle have væltet regeringen for længe siden. Når vi laver finanslovsforhandlinger og regeringen springer fra fem minutter i tolv og laver en lynaftale med Venstre, så skylder vi ikke nogen noget, siger Haxthausen med henvisning til finansloven for 2014.

Står svagt

SR-regeringen har gang på gang lavet finanslov og reformer af skat og velfærdsydelse.

"Hvornår er det, at vi har forladt vores linje? Vi går efter resultater, der går lidt i den rigtige retning. Vi kaster ikke forbedringer på gulvet for at vise, at vi er meget beslutsomme."

Per Clausen (EL), MF

ser med borgerlige partier ved alternative flertal. Og den kendsgerning har svækket Enhedslistens forhandlingsposition, mener Trine Henriksen, EL-byrådsmedlem i Gladsaxe. Hun er imod ultimative krav om dagpenge fra Enhedslistens side:

- Stiller man den slags krav, så skal man være klar til at tage konsekvensen. Vi har altid haft den tilgang, at vi har noget bedre mulighed for at komme igennem med vores politik i forhold til en socialdemokratisk ledet regering. Det har bare været katastrofalt med den her regering. Men vi står trods alt bedre end med en borgerlig regering.

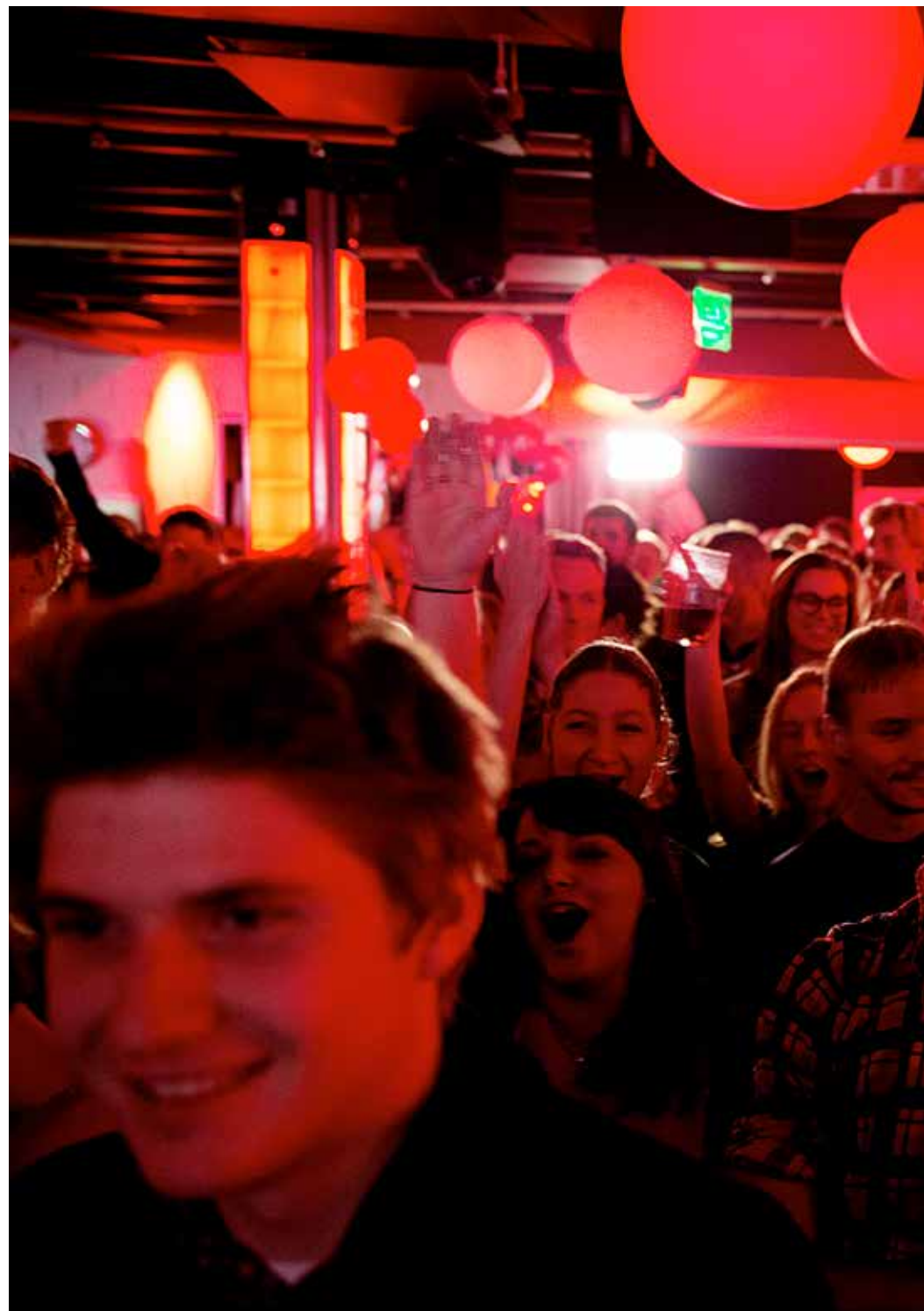
Kommunens rundspørge viser, at et flertal af byrådsmedlemmerne ikke vil stille såkaldte ultimative krav til en ny SR-regering. Rune Stubager, valgforsker og professor i statskundskab ved Aarhus Universitet, hæfter sig ved, at der er forskel på andelen af byrødder, der vil stille ultimative krav, og hvor mange der kræver dagpengeforbedringer for fornyet regeringsstøtte.

- Vi har set, at der endnu ikke har været flertal i Enhedslisten hovedbestyrelse for at drage den ultimative konsekvens overfor regeringen. På den baggrund flugter byrådsmedlemmernes holdninger meget godt med indstillingen i partiet, siger han.

Per Clausen, medlem af Folketinget for Enhedslisten og byrådsmedlem i Aalborg, mener, at Enhedslisten intet opnår ved at stille ultimative krav op til et valg:

- Det er bare så simpelt, at man efter et valg kan pege på én ud af to muligheder som statsminister: Løkke eller Thorning. Uanset hvad man mener, så vil Løkke være et dårligere alternativ for os. På et senere tidspunkt kan det blive afgørende at stille den slags krav, men ikke i forhold til selve regeringsdannelsen.

Er Enhedslisten blevet et mere pragmatisk parti i tiden

under SR-regeringen?

- Jeg har hørt dem, der spreder den idé. Hvornår er det, at vi har forladt vores linje? Vi går efter resultater, der går lidt i den rigtige retning. Vi kaster ikke forbedringer på gulvet for at vise, at vi er meget beslutsomme. Vi forsvarer

almindelige mennesker og socialt udsatte.

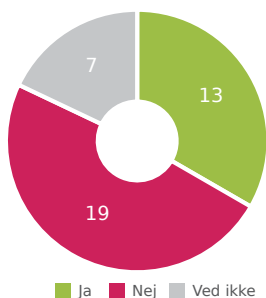
Hvilke forbedringer?

Enhedslisten har mange gange talt varmt for, at dagpengereformen skulle tilbagerulles og dagpengeperioden igen skulle være fire år, mens

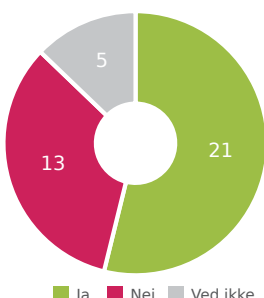
optjeningsperioden skulle være på 26 uger. Knap halvdelen af de adspurgte i *Kommunens* rundspørge siger dog, at de ønsker en anden løsning for fremtidens dagpengesystem.

- Det ville være en kæmpe forbedring med en forkortel-

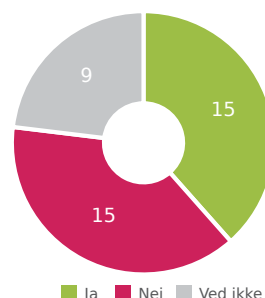
Skal Enhedslisten stille nogen ultimative krav for at støtte en ny SR-regering?

Skal Enhedslisten nægte at støtte en ny SR-regering, hvis den ikke vil forlænge dagpengeperioden eller forkorte optjeningsperioden for dagpenge?

Skal Enhedslisten arbejde for, at afstemningen om retsforbeholdet bliver et afgørende tema i folketingsvalgkampen?

eringen for længe siden”

Enhedslisten fester ved kommunalvalget i 2013
Foto: Thomas Borberg / Polfoto

se af optjeningsperioden. Men grundlæggende vil vi have et system, hvor man er garanteret, at man kan få dagpenge, så længe man står til rådighed for arbejdsmarkedet, siger Trine Henriksen, der ser med gru på, at kontanthjælpen er blevet en

ydelse, der omfatter flere og flere arbejdsløse:
- Engang var kontanthjælpsystemet det absolut sidste sikkerhedsnet. I dag er det blevet en bredt anvendt ydelse. Men kontanthjælp har aldrig været tænkt som en langvarig ydelse. Det skulle

være en slags mellemstation. Det bærer ydelsens niveau også præg af. Kontanthjælp er klasse B for arbejdsløse.
Bo Haxthausen ser positivt på en dagpengemodel, hvor dagpengeperioden kan flygte med de økonomiske konjunkturer, men han mener

ikke, at Enhedslisten og regeringen skal underlægges de rammer, som Dagpengekommissionen er underlagt. I kommissoriet ligger en forudsætning om, at ændringer i dagpengesystemet ikke må sprænge det eksisterende budget.

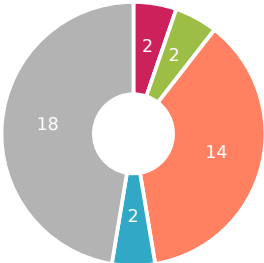
- Den præmis er ikke gangbar. Der er penge nok i systemet, hvis man bare gør, som Enhedslisten siger, mener Haxthausen.
Valgforsker Rune Stubager mener, at rundspørgen ikke afklarer meget om, hvilket dagpengesystem byrådder forventer eller foretrækker.
- Jeg kunne sagtens forestille mig, at de har ønsket på det punkt, som andre partier slet ikke regner for indenfor skiven.

Valget
Enhedslisten har som det eneste erklærede EU-modstanderparti en særlig interesse i, at retsforbeholdet kan blive et valgtema, men hos partiets byrådder er man ifølge *Kommunens* rundspørge splittet om, hvorvidt partiet skal arbejde for, at det bliver en bærende dagsorden. Per Clausen vil i princippet gerne have retsforbeholdet til debat i valgkampen, men han forudser, at det er en død sild.
- Det vil mislykkes, da de store partier aldrig har haft noget ønske om at gøre det til et tema. Lige så meget de jamrer over, at der ikke er nogen EU-debat i hverdagen, lige så sikkert vil de undlade at diskutere det, siger han.
Jørgen Madsen, byrådsmedlem i Silkeborg, ser heller ikke nogen mulighed for, at Enhedslisten kan løfte emnet i valgkampen:
- Det er fjernet, og det er teknisk. DF har ikke nogen problemer med en populistisk dagsorden, hvor vi andre vil have det hele med. Men jeg har virkelig selv svært ved at finde det interessant.
Jørgen Madsen har noget nemmere ved at formulere sin forventning til Enhedslistens overordnede valgresultat. Ved valget i 2011 fik partiet 6,7 procent af stemmerne.
- Det er skidegodt for os at have en folketingsgruppe af en vis størrelse. Om den er to mand større eller mindre end nu, betyder ikke så meget. Det er vigtigt for os, at SF er genrejst. En stærk samlet

venstrefløj er det vigtigste, siger han.
Bo Haxthausen ser helst, at Enhedslisten får flere mandater end sidst. Partiet har konsekvent ligget over valgresultatet i meningsmålingerne siden 2011. I et vægtet gennemsnit af målingerne fra starten af marts ligger Enhedslisten til at få 8,4 procent af stemmerne ifølge Politiko.
- Vi skal helst have mere end ét procentpoint mere end sidst. Vi skal op på 10 procent, før det er helt godt. Der er dem, der mener, at vi ikke skal være mere end 10 procent, da man ikke kan have et revolutionært parti med en større base, men det er jeg nu ikke så sikker på, siger Bo Haxthausen.
Per Clausen, der forlader Folketinget efter valget på grund af Enhedslistens rotationsprincip, “bliver rigtig skuffet”, hvis ikke Enhedslisten får et bedre resultat end i 2011:
- Det giver os bedre muligheder for at deltage i debatten, hvis vi lige pludselig er det næststørste parti på venstrefløj. Hvis vi størrelsesmæssigt ligger mellem Socialdemokraterne og De Radikale, så får vi større indflydelse.

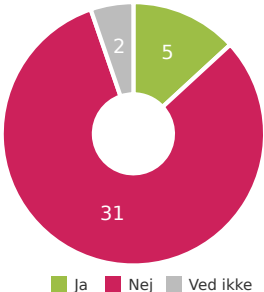
”Vi skulle have væltet regeringen for længe siden. Når vi laver finanslovsforhandlinger og regeringen springer fra fem minutter i tolv og laver en lynaftale med Venstre, så skylder vi ikke nogen noget.”
Bo Haxthausen (EL),
byrådsmedlem på Bornholm

Hvordan skal fremtidens dagpengesystem skrues sammen, for at Enhedslisten kan støtte en reform?
(Kun 38 byrådsmedlemmer har svaret på dette spørgsmål)

- Dagpengeperioden forbliver på to år, mens optjeningsperioden skæres ned til 26 uger
- Dagpengeperioden hæves til tre år, mens optjeningsperioden forbliver på 52 uger
- Dagpengeperioden skal være på fire år, mens optjeningsperioden skal være på 26 uger
- Dagpengeperioden og optjeningsperioden skal være fleksibel og følge konjunkturerne
- Dagpengeperioden og optjeningsperioden bevares uændret, men dagpengemodtagerne skal have en højere månedlig ydelse
- Anden løsning

Skal Enhedslisten fravige sit rotationsprincip for at Johanne Schmidt-Nielsen kan stille op til et folketingsvalg, der afholdes senere end juni 2015?
(Kun 38 byrådsmedlemmer har svaret på dette spørgsmål)

■ Ja ■ Nej ■ Ved ikke

Stine Brix mener ikke, at Enhedslisten har nogen fordel af at stille ultimative krav om dagpengeforbedringer inden et valg for at støtte en ny SR-regering.

Forvandlingen til folkef

Enhedslisten har gennem snart fire år balanceret på en line, der er spændt ud mellem idealisme og indflydelse. Trods skrammer og slagsmål har venstrefløjspartiet fået næring til troen på en fremtid, hvor man kan udfordre Socialdemokraterne som det største parti på venstrefløjen.

Af Peter Christian Nielsen
peter@kommunen.dk

Stine Brix er et af ansigterne på en selvbevidst Enhedsliste, der har vredet sig fri af 00'ernes slagskygge og tør drømme om en fremtid som

det 21. århundredes Socialdemokrati - en ambition, som også SF's såkaldte 'børnebande' anført af Thor Möger havde i partiets succesår. Men tilbage til Enhedslisten. Stine Brix forventer frem-

gang ved valget, men SF's erfaring med magt og indflydelse har indprentet sig på 33-årige gruppeformands nethinde. Enhedslisten skal søge magten, men kerneværdierne må aldrig sættes på spil. Den tilgang til politik spejles i Enhedslistens til tider ganske uskønne kindansigt med regeringen. Socialdemokraternes villighed til at indgå finanslovsforlig med Venstre det ene øjeblik for få stunder senere at lave en stor togfondsftale med Enhedslisten har ført til samværsproblemer, der tangerer selvpini. Men Enhedslisten påbegynder en rejse i 2009, som førte til en kommunikativ skarpvinkling og udnævnelse af partiets første politiske ordfører i skikkelse af Johanne Schmidt-Nielsen. En rejse, som skulle munde ud i indfly-

delse. Væk var tidligere tiders enkeltsagsfokus til fordel for tre kerneområder i Enhedslistens udadvendte kommunikation: grøn omstilling, mere lighed og retssikkerhed.

- Før fik vi presse på, om man skulle forbyde Kinderæg, eller på, at det var det vigtigste i verden for os at opstille Asmaa Abdol-Hamid, fordi hun har muslimsk baggrund. Vi var ude at røre ved nogle felter, der ikke var kernen i Enhedslistens projekt. Det har været helt bevidst for vores vedkommende, at vi blev bedre til at vælge de områder, der er kernen i Enhedslistens politik, siger Stine Brix.

Enhedslisten ville bryde med befolkningens fordomme om venstrefløjen som kværunter og magtignoranter.

- Det er en meget vigtig pointe for os at understrege, at vi er et parti, der går efter indflydelse. Der er mange, der har en opfattelse af os som nogle, der siger nej og er ligeglade med resultater. Vi har gjort meget ud af fortælle, at vi ville bruge muligheden for at få indflydelse og indgå aftaler, som vi jo også har gjort med regeringen.

Ultimative krav

Når talen falder på indretningen af dagpengesystemet, som har belastet forholdet mellem regeringen og Enhedslisten i snart fire år, er Stine Brix klar i mælet. Hun mener ikke, at Enhedslisten har nogen fordel af at stille ultimative krav om dagpengeforbedringer inden et valg for at støtte en ny SR-regering.

- Vi ved godt, at hvis vi stiller ultimative krav, så øger vi risikoen for, at Lars Løkke får magten. Og det svækker vores mulighed for at forandre tingene efterfølgende, siger hun.

Ville Enhedslisten ikke have fordel af at sige til Socialdemokraterne, at der er visse krav, som skal opfyldes, inden man vil lægge stemmer til en ny S-ledet regering? Helle Thorning er vel trods alt så begærlig efter magten, at hun hellere vil føje Enhedslisten på enkelte punkter end overdrage statsministerposten til Lars Løkke?

- Det forudsætter, at vi er klar til at sige, at det er lige så godt eller bedre, hvis der kommer en Lars Løkke-regering. Og det mener jeg ikke det er. Løkke vil indføre nulvækst, et kontanthjælpsloft

”Jeg tror ikke, at man med en parlamentarisk manøvre kan lave om på Socialdemokraterne. Det er Socialdemokraterne, der bestemmer, hvad der sker med deres parti og politik.”

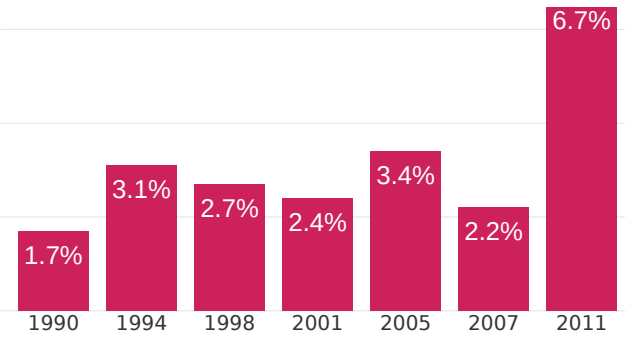
Foto: Martin Lehmann / Polfoto

orførere

og have flere privathospitaler i sundhedsvæsenet. Alle de ting er vi stik imod. Og Lars Løkke vil slet ikke kigge i vores retning, så det vil stille os langt udenfor indflydelse. Er det aldrig nogensinde prisen værd at vælge en socialdemokratisk regering, hvis den fører det, Enhedslisten be-

tragter som blå politik? Måske for at trække en streg i sandet eller påvirke magtforholdet mellem partierne? - Jeg tror ikke, at man med en parlamentarisk manøvre kan lave om på Socialdemokraterne. Det er Socialdemokraterne, der bestemmer, hvad der sker med deres parti

Enhedslistens valgresultater gennem tiden

og politik. Enhedslisten kan forsøge at få så godt et valg som muligt, så vi har flere mandater og kræfter til at flytte dansk politik i en mere venstreorienteret retning.

Dagpengene

Stine Brix giver ikke noget helt klart bud på, hvordan fremtidens dagpengesystem skal indrettes, men en forkortelse af optjeningsperioden eller nemmere vilkår for optjening af en ny dagpengeperiode står højt på Enhedslistens ønskeseddel. Gruppeformanden mener dog, at Socialdemokraterne må give sig i forhold til de rammer, som er opstillet for Dagpengekommissionens arbejde: Her hedder det sig, at et nyt dagpengesystem skal være indenfor de økonomiske rammer af det eksisterende system.

- Man kan ikke løse problemerne ud fra den ramme. Man skal som minimum tilbage til de økonomiske rammer, vi havde før dagpenge-reformen. Og så kan man godt forestille sig, at systemet skrues sammen på en smartere måde, end det var dengang.

- Det er Helle Thorning-Schmidt, som selv har pålagt sig den ramme, så det kan hun selvfølgelig også ændre igen, siger Stine Brix.

Når Enhedslisten nu gerne vil sikre, at danskerne ikke står uden forsørgelse, når de ryger ud af dagpengesystemet, hvorfor så ikke gøre kontanthjælpen tilgængelig for alle danskere uanset formue og friværddi i egen bolig?

- Det er ikke på nogen måde en optimal løsning. Dagpengesystemet er kendetegnet ved en højere ydelse end kontanthjælp. Og dagpenge betyder i forvejen for de fleste, at de får halveret deres indkomst. Ryger man på kontanthjælp, bliver det tab endnu større. Det vil desuden betyde en større social de-route for mange, og så bliver vejen tilbage til arbejdsmarkedet endnu længere.

- Er der nogen, der virkelig bliver pisket rundt i systemet, er det kontanthjælpsmodtagerne. Jeg forstår slet ikke, at man kan tegne et billede af, at de ligger hjemme på sofaen og dovner den.

SF-lektion

Enhedslistens rejse mod indflydelse er indtil videre en succes. Partiet ligger til et bedre valgresultat end i 2011, og de mange slagsmål og skuffelser i relation til regeringen står som historiske påmindelser om, at Enhedslisten altid må være varsom med at kompromittere sine grundlæggende værdier, mener Stine Brix. SF's rejse mod at blive regeringsdueligt og folkesocialisternes tumultariske regeringsexit har været et uhyggelig konkret lærestykke.

- Jeg sætter grænsen der, hvor man opgiver centrale værdier i egen politik for at opnå indflydelse. Men det ændrer ikke på, at vi gør alt,

hvad vi kan for at få indflydelse.

Var SF villig til at sælge ud af afgørende holdninger?

- Ja, det synes jeg der er nogle eksempler på. Mange havde svært ved at genkende SF, da det var med til at vedtage en lov, der ændrede lærernes overenskomst ved lov henover hovedet på lærerne, eller da man var med til at sælge ud af Dong Energy. Der var en periode, hvor SF'erne mistede det, der var kernen i deres projekt.

SF'erne drømte om at blive det 21. århundredes socialdemokrati. Er det også ambitionen hos Enhedslisten?

- Jeg tror ikke, at du kan finde noget parti i Folketinget, der ikke drømmer om at blive et stort parti, der en dag har langt mere magt, end det har nu. Vi er allesammen i politik for at forandre samfundet på den måde, som man mener er fornuftig, så det drømmer vi selvfølgelig også om. Vi kan se, at nogle af de partier, som vi samarbejder med i Sydeuropa, Syriza i Grækenland og Podemos i Spanien, klarer sig rigtig godt. Det kan sagtens være, at der en dag kommer en politisk situation i Danmark, som er anderledes.

- Vi har da en ambition om at blive et stort parti, der har endnu bedre mulighed for at forandre vores samfund.

Er der sket en mentalitetsændring i Enhedslisten?

- Jeg er sikker på, at man også havde den drøm i 2007, men dér skulle man tackle nogle helt andre problemer. Lige nu knokler vi på for at få et par procentpoint mere ved valget.

Er det realistisk, at Enhedslisten en dag bliver større end Socialdemokraterne?

- Det er utroligt svært at svare på. Det håber jeg. Jeg synes, at det er nødvendigt. Socialdemokraterne, som de er nu, er ikke i stand til at passe på velfærdssamfundet og på ingen måde i stand til at drive den grønne omstilling, som er nødvendig for, at kloden kan overleve. Der er brug for friske kræfter, der tør tage hårdere fat og udfordre kapitalen og dem, som ejer store virksomheder og har rigtig mange penge. Dér er Socialdemokraterne for bange.

Byrødder: Johanne skal en tur på bænken

Byrådsmedlemmer i Enhedslisten er ikke klar til at bøje reglerne, for at stemmesluseren Johanne Schmidt-Nielsen kan genopstille.

Af Peter Christian Nielsen

Johanne Schmidt-Nielsen kan se neglebidende til, mens valgdatoen stadig er ukendt. Enhedslistens politiske ordfører er færdig på tinge, hvis ikke valget bliver afholdt inden 5. juni, hvor hun falder for partiets rotationsprincip. Det har flere gange været diskuteret, om Enhedslisten skulle se bort fra rotationsprincippet for at kunne genopstille sin stemmesluser, men det har partiets ledelse afvist.

Og blandt Enhedslistens byrødder er der heller ikke stemning for at gå på kompromis med principperne for den folkekære Johannes skyld. Næsten 80 procent af de adspurgte 39 byrådsmedlemmer i Kommunens rundspørge mener, at partiet ikke skal fravige rotationsprincippet for Schmidt-Nielsens vedkommende.

- Det er helt principielt. Der er taget en årsmødebeslutning om det. Jeg så gerne, at Johanne blev lidt læn-

gere, men det står i reglerne, og vi skal ikke have levebrødspolitikere. Der er folk, der kan tage handsken op i baggrunden, siger Bo Haxthausen, byrådsmedlem på Bornholm.

Christiansborgsovs

Jørgen Madsen, EL-byrådsmedlem i Silkeborg, ser heller ingen grund til at slække på reglerne af hensyn til Johanne Schmidt-Nielsen, der fik lidt over 47.000 stemmer i Københavns storkreds ved valget i 2011.

- Rotationsprincippet giver plads til nogle nye folk. Hvis Pernille Rosenkrantz-Theil ikke var røget ud på grund af reglen i 2007, så var der ikke blevet plads til Johanne. Johanne er rigtig dygtig, men der er også nogle ting, som hun ikke er dygtig til, siger Jørgen Madsen.

Den erfarne folketingspolitiker Per Clausen, der også er byrådsmedlem i Aalborg, træder selv ud som følge af rotationsprincippet, og han er også ganske godt tilfreds med reglen.

- Der er grænser for, hvor sovset ind i Christiansborg man skal blive. Vi er hele tiden nødt til at inddrage nye mennesker i det politiske arbejde. Det er vigtigt med en strøm af nye talenter, siger han.

”Der er grænser for, hvor sovset ind i Christiansborg man skal blive”.

Per Clausen (EL), MF

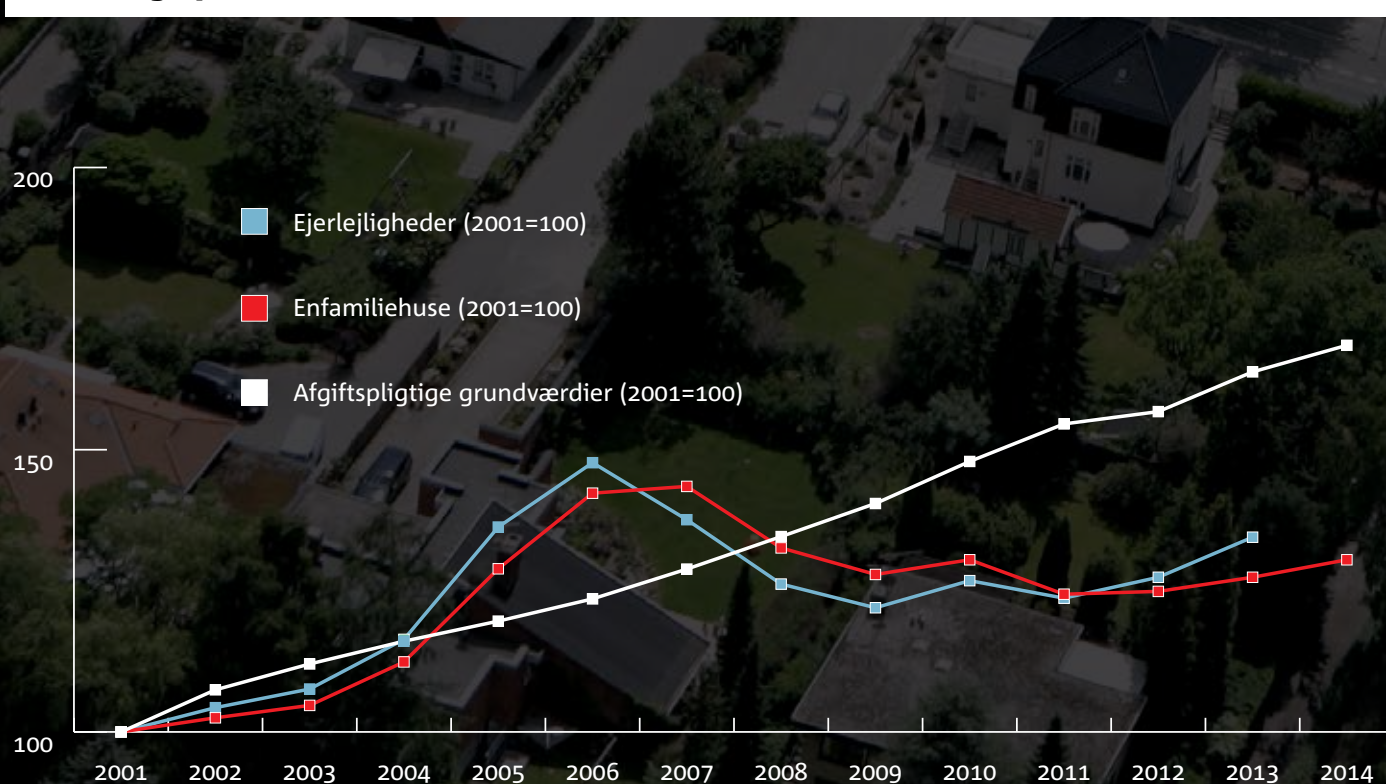

FOTO: THOMAS BORBERG / POLFOTO

Fortidens synder indhenter grundskyldnerne

Mens grundskylden stiger og stiger, kræver Nationalbanken en ændring af boligskatten for at undgå en ny boligboble. Økonomer, borgmestre og boligejere har forskellige interesser, men er enige om én ting: Christiansborg bør handle.

Udvikling i prisindeks 2001 – 2014

Af Morten Munkholm
munkholm@kommunen.dk

De grønne paraplyer dækker for den silende regn, der gør den sidste søndag i februar endnu mere grå og kedelig. De Konservatives partiformand, Søren Pape Poulsen, står på Lyngby Hovedgade sammen med borgmester Sofia Osmani, den lokale folketingskandidat Rasmus Jarlov og en hel bunke flyttekasser. Kasserne skal symbolisere, at indbyggerne i Lyngby-Taarbæk, et konservativt kernevelgerområde, snart må gå fra hus og hjem. De lever nemlig i en grundskyldsghetto, som Sofia Osmani selv betegnede det i en kronik i den gamle konservative avis, Berlingske.

Bogstavrimet er den moderne version af det ellers mere prangende 'rigmandsghetto', som giver associationer til det decideret usunde whiskybelte. Det fortæller en historie om, at vi i Danmark har en velhavende minoritet, som er låst inde i et bestemt geografisk område. Og at vi nu har spændt remmen så stramt ind om deres privatøkonomi, at det gør ondt på nogle af dem.

På fire år er Lyngby-Taarbæk Kommunes indtjening på grundskylden steget med godt 100 millioner kroner fra 358 millioner i 2011 til 460 i år. Det er blevet markant dyrere at være boligejer i området - finanskrisen og boligboble til trods.

Og det har låst de lokalvalgte fast i en politisk klemme, for på papiret er det dem, der opkræver grundskylden. Men i kommuner som Lyngby-Taarbæk, Gentofte og Rudersdal går en stor del af skatten til andre kommuner i form af udligning.

Da borgerne i Gentofte modtog deres opkrævning af ejendomsskat tidligere i år, fik de samtidig et brev med fra kommunen om, at der

godt nok stod, det var kommunens opkrævning, men at det reelt burde være statens.

Skattetabu

Det er sprængfarligt for politikerne at snakke om højere boligskat i et valgår. Ord som formynderi, råddenskab, bøllemetoder og bananstat har været gengangere i debatten om skatten det seneste år - ikke mindst på grund af de mange sager om forkerte ejendomsvurderinger. Sager, hvor man kan føle sig helt på Herrens mark, selvom man bor i Hørsholm eller Hellerup.

Men faktum er, at VK-regeringen i starten af nullerne vedtog et stop for ejendomsværdiskatten og satte et loft over, hvor meget grundskylden kunne stige hvert år, og at det både har været medvirkende til den senere boligboble og et vist efterslæb af grundskylden, som er fortsat med at stige, selvom boligmarkedet har ændret sig.

- Der er mange mennesker i dag, der betaler mere i grundskyld end i ejendomsværdiskat. Det var nok næppe tanken, da man i sin tid indførte skattestoppet, siger professor i økonomi Bo Sandemann Rasmussen fra Aarhus Universitet.

Et skøn, som Nykredit har lavet for *Kommunen*, viser, at borgerne i kommuner som Frederiksberg og Gentofte har opbygget et efterslæb på over 60 procent af den grundskyldsstigning, de har haft i opgangstiden. Det betyder, at deres grundskyld vil stige ekstraordinært meget, indtil de har betalt efterslæbet fra nullerne af. I 22 kommuner ser de tidligst ud til at kunne indhente efterslæbet i 2019.

Samtidig viste en analyse fra tænketanken Kraka, at Gentofte, Rudersdal, Hørsholm, Helsingør, Frederiksberg og Lyngby-Taarbæk Kommune alle er på toptilisten over, hvor borgerne i gennemsnit har fået flest penge ud af VK's boligskattestop.

- Det er fiktive penge, vores borgere har fået ud af skattestoppet. Det er jo kun penge, de har fået, hvis de har solgt deres bolig. Så længe du bor i din bolig, er det ikke en investering. Det er et tag over hovedet, siger Sofia Osmani til den beregning.

Uansvarligt

I folketingssalen er der ikke megen medvind til skatteordførerne Brian Mikkelsen (K) og Ole Birk Olesen (LA), da de i midten af marts har fremsat beslutningsforslag om at fastfryse grundskylden de kommende år. De vanlige samarbejdspartnere i både Venstre og Dansk Folkeparti kalder det sympatisk, men melder pas til at støtte forslaget. Økonomi- og indenrigsminister Morten Østergaard (R) kalder det helt uforsvarligt.

- For det første giver det et betydeligt provenutab, for det andet er det fordelingsmæssigt skævt, for det tredje giver det bidrag til en ustabil

“Det er en formuebeskatning. Du kunne lige så godt beskatte de malerier, folk har hængende på væggen, eller dine smykker i smykkесkrinet. Det er en værdi, der ikke er realiseret, som du beskatter.”

Sofia Osmani (K), borgmester i Lyngby-Taarbæk

økonomi, siger han fra talerstolen, hvor han også bruger billedet med, at det vil blæse luft ind i en ny boligboble.

Dagen efter fremlægger Nationalbanken en kvartalsoversigt, der peger i samme retning: Boligmarkedet er så ophedet nogle steder i landet, at skattestoppet for ejendomsværdien og loftet over grundskylden bør ændres, fastslår direktør Lars Rohde. En melding, som langt de fleste økonomer har bakket op om længe. Både De Økonomiske Vismænd, Finanskrisekommissionen og OECD har været ude med lignende meldinger.

- Det er meget mere stabiliserende for boligmarkedet, når skatten følger priserne. Og så er det en af de skatter, der er allermindst forvridende, siger direktøren for Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Lars Andersen.

Men da Morten Østergaard i slutningen af marts melder ud, at De Radikale er klar til at ændre boligskatten efter 2020, forbliver det en solo-melding. Regeringspartneren Socialdemokraterne vil ikke være med. Lars Andersen håber dog på en større forståelse for forslaget efter et valg.

- Det er for kontroversielt lige nu. Boligskatten bliver af vælgerne ofte opfattet som en skattestigning, hvor der bare skal hentes flere penge ind til staten. Men man kunne jo også bruge pengene til at sætte skatten på arbejde ned, siger han.

Stor indtægt

Grundskylden indbragte staten 23,7 milliarder kroner i 2014, og den forventes at indbringe godt en milliard mere i år. Det er en ret betydelig indtægtskilde for Danmark, og det er tilmed en 'god skat', fortalte skatteminister Benny Engelbrecht (S) ved på et samråd om emnet i slutningen af marts. Her nævnte han også gentagne gange den britiske økonom David Ricardo, der i starten af 1800-tallet kom med sine teorier om skat på jord. Den må gerne være højere, fordi jord ikke som arbejdskraft kan bevæge sig rundt på markedet. Men med de stigende grundværdier og den stillestående ejendomsværdi virker boligskattestemmet mere og mere uretfærdigt, fordi det er sværere at sætte en værdi på grunde end på ejendomme, mener Bo Sandemann Rasmussen.

- En større løsning, hvor man ophæver skattestoppet for ejendomsværdiskatten og samtidig gør noget ved loftet over grundskylden, kunne man sagtens lave, uden at det vil påvirke boligmarkedet i dag, siger han.

Politikerne er dog lige så fastlåste som ejendomsværdiskatten, for i 2012 blev der sluttet borgfred om ikke at røre boligskatterne frem til 2020. Det var for ømt til andet i post-krisetiden.

I 2011 gik De Radikale ellers til valg på at ophæve boligskattestoppet. Og SF blev i valgkampen beskyldt for, at Ole Sohn til et lukket debat-

møde havde været varm fortæller for det samme, hvilket fik partiformand Villy Søvn-dal til at love, der ikke ville blive rørt ved boligskatten. Da regeringsgrundlaget blev skrevet i Det Sorte Tårn, måtte De Radikale droppe deres valgønske. Og selvom en gruppe SF'ere krævede en ændring af partiets politik i 2012, har de selv efter deres udtræden af regeringen holdt fast i, at det tidligst bliver efter 2020. Boligskattestoppet virker urørligt indtil da.

- Det var det, man syntes var fair i den daværende regering, og det synes vi fortsat er fair, lød det fra Morten Østergaard på Folketingets talerstol i midten af marts.

Fastlåst

Hver sjette vælger stemte i 2011 på De Konservative eller Liberal Alliance i Lyngby - i Gentofte var det hver fjerde. I grundskyldsghettoerne er de formentlig ikke færdige med at få besøg af den konservative partiformand Søren Pape Poulsen.

- Det er en formuebeskatning. Du kunne lige så godt beskatte de malerier, folk har hængende på væggen, eller smykkerne i smykkесkrinet. Det er en værdi, der ikke er realiseret, som du beskatter, siger Sofia Osmani, der er klar til at gå radikalt til værks i forhold til boligskatten.

I Sverige har de for eksempel indført en skat på fortjenesten ved boligsalg. Det samme har SF tidligere foreslået, og Sofia Osmani er personligt tilhænger af den model.

- Man kan selvfølgelig diskutere, hvor høj sådan en skat så skal være. Men det vil være et mere retfærdigt princip, siger hun.

Bo Sandemann Rasmussen forklarer, at det bestemt er muligt at indføre sådan en skat i Danmark også.

- Men der kan nemt opstå nogle problemer med, at det fastlåser folks mobilitet. Hvis du vil skifte din bolig ud med en anden, der har cirka samme værdi, vil det jo pludselig koste dig penge, og så vil du måske i virkeligheden hellere lade være med at flytte, siger han.

På Christiansborg forsøger Sofia Osmanis partifæller i første omgang at afbøde konsekvenserne af deres egen politik. I det seneste beslutningsforslag ville de endda tage ansvaret for at indkræve grundskylden fra kommunerne, så den i stedet blev en del af bloktilskuddet.

- Jeg vil meget gerne beholde ansvaret for grundskyldspromillen, hvis jeg reelt får mulighed for at påvirke den. Men det kan jeg jo ikke i dag, siger Lyngby-Taarbæks borgmester.

Kilde: Kraka

Om Gud vil

“Jeg tror på, at lykke er, at man har et fællesskab og nære relationer, og det er det, vi har nedbrudt i vores samfund. Politikerne måler kun på, hvad der kan betale sig i kroner og øre, og vi vil måle på en anden måde, for vi risikerer et enstrenget system”

Stig Grenov, formand for Kristendemokraterne

Kristendemokraterne har fundet en ny genstand for partiets protester. Nu taler de på vegne af udkantsdanmark og prædiker nærhed, menneskelighed og livskvalitet. Men hvordan sælger man et kristent partiprogram i en tid, hvor de fleste kæmper for at holde religion og politik adskilt?

o valg 2015

Jonas Sloth Bach
jonas@kommunen.dk

Det kribler i Kristendemokraternes formand, Stig Grenov, da han går opad den store trappe og op i Folketingets vandrehal. Han har fastgjort sit gæstekort til skjorteflippen, men et øjeblik lader han til at glemme, at han stadig blot er besøgende i det forjættede politiske centrum. Der er gået 14 år, siden partiet sidst fik stemmer nok til at komme over spærregrænsen. Siden har man med undtagelse af den periode, hvor den tidligere konservative Per Ørum Jørgensen bekendte sig til Kristendemokraternes mission med sit folketingsmandat i medgift, været forvist til et liv uden parlamentarisk indflydelse. I den tid er ønsket om politisk indflydelse bare vokset.

Med religion i ryggen

Samme dag, som Stig Grenov giver sit interview, er folketingssalen travlt optaget af at diskutere antiradikalisering. Den største trussel mod demokratiet lader til at være den sammenblanding af religion og politik, som man ser i islamistiske strømninger både uden- og indenfor landets grænser. Derfor kan det virke som et paradoks, at Kristendemokraterne stædigt holder fast i deres religiøse forankring. Men der er en afgørende forskel, siger Stig Grenov. Kristendommen dikterer ikke love og regler, men prædiker derimod et menneskesyn, som partiet bruger som grundlag for sine politiske visioner.

- De ti bud er ikke vores principprogram, men de udgør værdier, der ligger som grundlag for vores parti, siger Stig Grenov.

Partiets formand forsøger derfor heller ikke at forklare de centrale politiske holdninger som modstanden mod abort, aktiv dødshjælp og homoseksuelle ægteskaber eller kampen for færre skilsmisser med henvisning til bibelord. Men går man ham på klingen, handler det dybest set om, at der er forskel på, hvilke værdier man har.

- Vi skal vælge, hvilken værdi der skal vaske vores hjerne. Vi skal vælge aktivt, hvilke værdier vi vil bygge vores folkestyre på; hvis ikke vi gør det, kommer hvad som helst ind, siger Stig Grenov.

Når der er brug for et skud kristent menneskesyn i Folketinget, skyldes det ifølge ham, at politikerne har mistet deres etik.

- En ting er, at de har glemt deres ideologier, men de har også mistet deres menneskesyn, og de er etiske analfabeter, siger Stig Grenov, der mener, at den fællesnævner, der er tilbage for Folketingets partier, er, at de er materialistiske.

Nærhed

Stig Grenov taler meget og hurtigt. Det er resultatet af et professionelt liv som skolelærer og en lang frivillig karriere som politisk aktiv. Af og til udbeder han sig et par sekunders tænkepause, før han vælger, hvordan han vil svare på et spørgsmål om, hvilket spor han vil forfølge. Andre gange bliver han så ophidset og medrevet af samtalen, at han først stopper op og overvejer sine ord, når talestrømmen er slut.

Fælles for hans sætninger er den grundlæggende holdning, at etikken, menneskeligheden og nærheden er ved at forsvinde i vores samfund og i særdeleshed blandt politikerne på Christiansborg.

- Vi vil gerne redde så mange ægteskaber som muligt, for det er en værdi for os. Familien er en kerneværdi for os, for det er et fællesskab, og det er der, hvor vores næste generation vokser op, siger Stig Grenov.

Partiets slogan er 'Det Gode Liv', og til de politiske forslag hører at skabe større fokus på livskvalitet. Står det til partiet, skal politiske forslag ikke kun måles i økonomiske konsekvenser, men også i konsekvenser for borgernes livskvalitet med et såkaldt BNL-bruttonationallivskvalitet. Hvordan man måler BNL, kan Stig Grenov ikke svare på, men parametrene bliver nærhed, familie og sociale relationer.

- Jeg tror på, at lykke er, at man har et fællesskab og nære relationer, og det er det, vi har nedbrudt i vores samfund. Politikerne måler kun på, hvad der kan betale sig i kroner og øre, og vi vil måle på en anden måde, for vi risikerer et enstrengt system, siger han. Konsekvensen er blevet, mener Stig Grenov, at vi har lavet et alenesamfund, hvor både børn og ældre bliver puttet i stadig større institutioner, mens alt for mange ender med at ligge ensomme hen uden nogen at tale med.

- Vi lever ikke for markedet, vi lever ikke for staten, vi le-

ver for vores nære relationer; det er der, værdien kommer, siger Stig Grenov.

Hjemløse i den blå blok

Kristendemokraterne tilslutter sig den blå blok - det står urokkeligt klart. Men på en række punkter er man langt fra de politiske allierede i oppositionen. Det bliver ikke med kristendemokratiske stemmer, at regionerne bliver nedlagt, udviklingsbistanden beskåret eller centraliseringen af statslige opgaver forstærket. Oveni det er Stig Grenov kun med på at give personskattelettelser, hvis det sker som led i en omlægning af skattesystemet, der ikke i sidste ende giver et lavere skatteprovenu. Han erkender, at der er væsentlige uenigheder med de andre blå partier.

- Vi er hjemløse (i blå blok) på et par punkter. Du har ret i, at kæden hopper af i forhold til Liberal Alliance på flere punkter, men vi mener, at den blå blok har større sammenfald med vores menneskesyn end den røde, siger Stig Grenov.

Truslen fra Alternativet

I 2007 var Kristendemokraterne klar til kamp. Det afgørende våben i valgkampen skulle være ønsket om et brud med den blokpolitik, der havde hersket under VKO-flertallet siden 2001. Efter at have ligget på kanten af spærregrænsen i meningsmålingerne i en længere periode blev partiet og dets dagsorden imidlertid overhalet indenom af Naser Khader og Ny Alliance. Og på få måneder skrumpede meningsmålingerne fra 1,6 procent til et historisk skuffende valgresultat på 0,9. I år kan det meget vel være Alternativet, der høster stemmer på befolkningens politikerlede og ønsket om øget fokus på livskvalitet og visioner. Det er Stig Grenov godt klar over.

- Vi risikerer den samme effekt. Vi har nogle områder, hvor vi vil have ens holdninger, men jeg er ikke bange, og jeg ligger ikke søvnløs, for jeg tror, vi har et vidt forskelligt vælgersegment, siger han. o

Morgendagens meningsdannere

Af Mie Hovmark

HAR FREMTIDEN EN UDDANNELSE?

Unge bliver kaldt dovne og forkælede i dagens Danmark. Jeg ved ikke, hvor mange gange jeg har hørt på "Er du klar over, hvor heldige vi er i Danmark? Der er ingen grund til at brokke sig"; hvis jeg fik en 10'er for hver gang, så kunne jeg snart droppe min SU. Læs om min frygt og mit håb for fremtiden.

Tak, jeg ved godt, at vi er heldige. Men derfor vil jeg stadig gerne tillade mig at spørge: "Er I klar over, hvor heldig Danmark er? Vi har et samfund fyldt med veluddannet arbejdskraft. Et samfund, hvor vi har en logisk tænkende befolkning, der sætter spørgsmålstegn ved systemet.

Vi får gratis uddannelse og støtte under denne. Det giver samfundet byggestenene til at blive større og bedre. Vi har ofte sagt, at uddannelse er en investering og ikke en udgift, men jeg føler, at jeg bliver nødt til at påpege det igen. De mange penge, staten om året bruger på os, når vi går på en erhvervsuddannelse eller på universitet, kommer mange gange igen den dag, vi først er ude at tjene vores egne penge. Den viden, vi har tilegnet os under uddannelsen, hjælper os på andet end jobbet. Den gør os klar til et skarpt konkurrerende samfund og et omskifteligt arbejdsmarked, hvor vi skal tænke og handle logisk og innovativt.

Debatten omkring uddannelse går ofte på, hvor meget der kan effektiviseres og spares. Studerende kan godt spænde livremmen lidt mere ind og blive lidt hurtigere, mens de tekniske skoler ikke behøver nye maskiner foreløbig; det "går jo fint" med dem, vi har. Når der skal spares i systemet, er der en grundlæggende tendens til at spare på kernevelfærden, og dér er uddannelse et af de nemme områder. Mange af vores elever kan ikke engang stemme og har dermed ingen indflydelse på udfaldet af et valg. Derfor kan vi sagtens skruer op for brugerbetalingen og spare på uddannelserne, men er resultatet det, Danmark ønsker?

Et Danmark, hvor uddannelsens kvalitet afhænger af vores forældres pengepung og hvor det ikke er alle unge, der har lige muligheder for at starte på en videregående uddannelse. For selvom uddannelsen er gratis at gå på, er den økonomiske situation hjemmefra også med til at afgøre, om du kommer med det bedste eller det billigste udstyr, og dermed også hvor godt du kan lave dit skolearbejde.

Når jeg kigger i den krystalkugle, der skal vise mig det Danmark, som mine egne børn kommer til at vokse op i, bliver jeg bekymret. Får mine børn mulighed for en uddannelse, der var lige så god som min? Får de mulighed for at klatre opad den sociale rangstige, hvis jeg bliver førtidspensionist og min kommende mand arbejdsløs?

Hvis vi bliver ved med at se uddannelse som en udgift fremfor en investering, ser fremtiden sort ud: mindre uddannelse, mindre innovation og mindre social mobilitet.

Vi er nødt til at stoppe de mange besparelser. Vi bliver nødt til at stoppe med at kalde de unge for dovne og forkælede. Vi bliver nødt til at holde fast i muligheden for gratis og lige adgang til uddannelse, for selvom de unge i andre lande har det hårdere, så betyder det ikke, at vi skal ned på deres niveau. Vi skal faktisk gå forrest og skabe en endnu bedre uddannelse end den, vi har i dag! o

» Kommenter klummen på kommunen.dk

Mie Hovmark er formand for EEO, Erhvervsskolernes Elevorganisation.

Send debatstof til os:

Debatindlæg må højst være på 2.500 tegn inklusive mellemrum. **Kronikker** skal være på mellem 5.500 og 7.500 tegn inklusive mellemrum. Kronikker skal udstyres med et vellignende portræt.

debatognavne@kommunen.dk

"Tallene viser jo, at det er noget vrøvl, når især borgerlige politikere siger, at den offentlige sektor kun er udgifter, og jeg bliver en anelse træt i ansigtet, når de forsøger at problematisere det."

Per Christensen, forbundsformand for 3F, på baggrund af en ny rapport, som LO i samarbejde med Arbejderbevægelsens Erhvervsråd har udarbejdet, til Dagbladet Information

Kommuner skal belønnes for god integration

o incitament

Af **Jacob Jensen**, Venstres kommunalordfører, og **Martin Geertsen**, Venstres integrationsordfører

Der er for stor forskel på, hvor gode kommunerne er til at få indvandrere og efterkommere i arbejde. Venstre vil derfor motivere kommunerne til at gøre en endnu større indsats for integrationen.

Venstre foreslår, at op mod en milliard kroner fordeles til de kommuner, der skaber de bedste integrationsresultater og får flere indvandrere ind

"Vi ved, at økonomiske incitamenter virker, og derfor vil vi give en kontant belønning til de kommuner, der forbedrer indsatsen ved at få flere indvandrere i arbejde."

på arbejdsmarkedet. Dermed får kommunerne i endnu højere grad end i dag en direkte økonomisk tilskyndelse til at sikre en bedre integrationsindsats.

Vi ved, at økonomiske incitamenter virker, og derfor vil vi give en kontant belønning til de kommuner, der forbedrer indsatsen ved at få flere indvandrere i arbejde.

Da kommunerne jo langt fra er ens og har et varieret arbejdsudbud og befolkningsgrundlag, skal fordelingen ske relativt.

Hvis en kommune har et vanskeligt udgangspunkt, vil den blive "belønnet" forholdsmæssigt mere ved at få en indvandrer i arbejde end en kommune, som har et stærkt udgangspunkt. Hvilke parametre der skal lægges til grund for systemet, vil vi selvfølgelig drøfte med kommunerne.

Oprydning i puljer

Pengene skal blandt andet komme fra oprydning og forenkling af en række puljer, som kommunerne kan søge om finansiering til kommu-

Café Nora ved Mjølnerparken på Nørrebro i København, hvor en række indvandrerkvinder på kontanthjælp blandt andet kommer for at modtage danskundervisning.

Foto: Jacob Ehrbahn / Polfoto

nale opgaver. Op mod ti procent af midlerne fra puljerne går i dag til administration, og en oprydning af puljerne vil dermed også kunne frigive flere midler til kommunerne, som de selv kan råde over.

Hvis alle kommuner i Dan-

mark havde samme erhvervsfrekvens for ikke-vestlige indvandrere som de ti bedste, ville beskæftigelsen blandt indvandrere og efterkommere fra ikke-vestlige lande på sigt stige med godt 25.000 personer.

Særlig for flygtninge og familiesammenførte er der store forskelle. Hvis man kigger på dem, der har fået opholdstilladelse siden 2007, er der i gennemsnit 41 procent, der kommer i job eller uddannelse indenfor tre år. Når der er

taget højde for kommunernes rammevilkår (nationalitet, uddannelsesbaggrund med videre), er forskellen mellem den mest succesfulde og den mindst succesfulde femtedel af kommunerne på 22,4 procentpoint.

Af Knud Abildtrup. Udenfor referat

Når rationalitet fører til ansvarsforflygtigelse

Mange strukturændringer i det offentlige har gået i så centralistisk retning, at de forudsigelige reaktioner nødvendigvis blev decentrale, mere nære.

Men ikke overalt.

Risikoen for at blive glemt på plejehjemmet, hvor der igen er helt nye vikarer på vagt, eller overset på Agurkestuen med alt for stort personalegennemtræk er vel lige så oplagt som at føle sig systematisk forbigået af travle tjenere på den rationelt drevne restaurant med faste borde, men uden overskud til at opfange de misforståelser og forglemmelser, intet nok så gennemtænkt system kan forhindre.

Og for at blive i billedet så er et nok så indstudet 'er alt, som det skal være?' absolut at foretrække fremfor passiv tavshed fra dem, der leverer ydelsen. Og en rutineopringning fra en hjemmesygeplejerske med både for- og efternavn kun lige så betryggende. I hvert fald, når en patient på 92 er udskrevet fra sygehuset efter en hurtig indlæggelse: Jeg er ikke alene, de der i systemet kender til min situation, jeg skal bare ringe, og nummeret er kodet ind på mobilen. Om det så hedder koordinerende visitator eller hvad - bare det fungerer.

Bag en lukket dør

Derimod kan det at være tilknyttet et større lægehus være en prøvelse: Uden fast tilknytning til en læge, der kender én til bunds og som man ikke behøver at fortælle de mest per-

"Mon ikke folk også fremover vil tænke tilbage på den lærer, der gjorde en forskel, og ikke på et team?"

sonlige oplysninger forfra hver gang. Vel, det delte ansvar er en udmærket sikkerhed for, at ferie og sygdom ikke forhindrer én i at komme til lægen nu og her, men rationel fordeling af arbejde og rutiner ud på flere hænder bør rumme mulighed for undtagelser.

Indrømmet, familielægen kan være tilbøjelig til at lukke øjnene for skavanker, når kørekortet skal forlænges, eller udskrive piller, en kollega havde været mere forsigtig med at ordinere. Og der er ræson i at samle kompetencerne på sundhedsområdet - i lige så høj grad som i skolen, hvor lærerteam for længst har ført til, at en lærer, der kører lidt vel meget på rutinen i sin undervisning, ikke længere kan gemme sig bag en lukket dør til klasseværelset, men må møde team-kollegernes inspiration og indirekte kontrol. Også i de tilfælde, hvor det gælder hensyn til den enkelte elev. Men mon ikke folk også fremover vil tænke tilbage på den lærer, der gjorde en forskel, og ikke på et team?

I nogle - mere sårbare - systemer bliver delt ansvar decideret ansvarsforflygtigende, når

tilsynet med et opholdssted eller familiepleje hele tiden skifter mellem kolleger, så tilsynet måske nok er gennemført og besøget kan krydses af i skemaet, men hvor der ikke var noget afkrydsningsfelt til kontinuitet og personligt kendskab mellem dem, der fører tilsynet, og dem, der udsættes for det.

Mange kokke ...

Også socialforvaltninger med sneisevis af sagsbehandlere i team kan levere eksempler på særlige variationer af rationalitet med risiko for at glemme den enkelte. Selvsamme team tager sig i dag af for eksempel kontanthjælps-

modtagere mellem 25 og 30 år, og det kræver næppe førstehåndserfaringer at sætte sig ind i, om det giver overblik og tryghed eller derimod forvirring og frustration at møde en ny sagsbehandler til hver lovpligtig rutinesamtale.

Samme fornemmelse kender vel hver en familie med et handicappet barn, men det gør ikke sagen bedre. Og et dugfrisk eksempel fra den front er nærmest forstemmende: Ankestyrelsen har netop tjekket, hvordan en række udvalgte unge under 30, der søger kontanthjælp, behandles, og har blandt andet konstateret, at alt, alt for få får tilbudt den koordinerende sagsbehandler, de har krav på at få tilbudt. Og mens den unge som bekendt får trukket i sin støtte, hvis hun udebliver fra et møde, er der ingen sanktion overfor de socialforvaltninger, der ikke lever op til deres del af ansvaret, men sender endnu en ny.

Mange kokke fordærver maden, og uden kokke brænder maden på. I de aktuelle sager med mere eller mindre hjerneskadede psykiatere, der ikke bærer præg af at være blevet belemret med alt for meget og alt for ansvarsbevidst tilsyn, tyder det på det sidste. Måske psykiaterne ligesom sagsbehandlere, lærere og hjemmehjælpere kunne arbejde henimod et ideal, hvor den enkelte offentligt ansatte hverken lades i stikken med risiko for, at det hele brænder sammen, eller fratages muligheden for at dyrke den personlige relation med et overskueligt antal levende mennesker, der kan være aldeles afhængige af netop den.

24.000

24.000 færre børn er nu i enten dagpleje eller daginstitution. Antallet er således faldet fra 583.600 i 2013 til 559.300 i 2014. Det svarer til et fald på 4,2 procent.

Kilde: Danmarks Statistik

Det er absurd, at Niels Bohrs fædreland har vendt blikket bort fra atomkraften. Der er behov for, at vi taler om denne energiform.

FOTO: CLAUS BONNERUP, POLFOTO

Hvert år i januar holder det svenske Elforsk et møde i Stockholm, hvor forskellige sager vedrørende atomkraftens nutid og fremtid tages under behandling. I 2010 var fokus på levetidsforlængelse af gamle reaktorer og mulig bygning af nye. I den afsluttende paneldebat deltog blandt andet en repræsentant for Oskarshamn kommune, der huser et atomkraftværk med 3 reaktorer, deriblandt Sveriges ældste. Han gjorde ikke noget for at skjule sit personlige dilemma som medlem af Socialdemokratiet, der overvejende er negativt indstillet til atomkraft, og som miljøansvarlig i en kommune, som huser et stort atomkraftværk. Men hans konklusion var klar: Kommunalbestyrelsen ser gerne anlægget opretholdt og udbygget.

Mange kommuner over hele Europa huser nukleare anlæg af den ene eller den anden slags. Der findes en sammenslutning af disse kommuner i Group of European Municipalities with Nuclear Facilities, kort GMF. GMF arrangerer møder og besøg, så deltagerne kan få førstehåndsviden om emnet.

Lad os kaste et blik på Oskarshamns nyeste reaktor, O3. Den gik i drift i 1985 med en effekt på 1050 MW, men er i de senere år blevet ombygget og moderniseret, så den nu har en effekt på 1450 MW. Den årlige produktion svarer til cirka 30 procent af Danmarks elforbrug. Det er tankevækkende, at hvis Anker Jørgensens energiplan fra 1976 var blevet gennemført, så kunne Danmark have haft 4 reaktorer af den slags, som kunne dække cirka 70 procent af et højere elforbrug end det nuværende. Det højere elforbrug ville være begrundet i en udstrakt anvendelse af el til varme (via varmepumper), hvorved olie fyr i spredt bebyggelse allerede nu ville være erstattet med lav-CO₂-energi. I det hele taget ville Danmark med den omtalte energiplan have haft fribillet til alle aftaler om reduktion af CO₂: Dem ville vi allerede have gennemført!

Forskning er droppet

Men er løbet ikke kørt i Danmark? Sagen blev vel afgjort for 30 år siden, den 29. marts 1985, hvor "Fodnoteblokken" med 79 medlemmer af Folketinget (mod 67) besluttede, at dansk energiplanlægning skal ske uden atomkraft. I bemærkningerne til lovforslaget hed det, at atomkraft med den vi-

den og teknologi, der er til rådighed i dag, skal udgå af den danske energiplanlægning. Det viste sig dog, at denne bemærkning, som åbner for brug af fremtidige teknologier, ikke var alvorligt ment, idet al forskning og undervisning på universitetsniveau er nedlagt. Folketinget modtager ikke længere oplysninger fra Energistyrelsen om de muligheder, som atomkraften indebærer. Hvilke oplysninger er der tale om?

Der er i de seneste år en stærkt voksende interesse for energiproduktion på basis af grundstoffet thorium. En søgning på Energiestyrelsens hjemmeside giver ét resultat, nemlig Styrelsens notat fra 2009 om atomkraft til Klimakommissionens rapport. De oplysninger, som notatet indeholder om thorium, begrænser sig til det fysiske grundlag og mangler de nyere perspektiver som for eksempel en reaktor baseret på smeltet salt. Denne har den fordel, at en "nedsmeltning" ikke er mulig og at brændslet kan udnyttes mere effektivt end på atomkraftværker baseret på uran. Forskning og udvikling på området thorium-energi foregår i Norge, Indien og Rusland. En gruppe yngre danske forskere har på egen hånd kastet sig over emnet. De er trætte af at vente på politikerne!

Et opsigtsvækkende perspektiv er, at fremtidige reaktorer vil kunne udnytte det brugte brændsel fra de nuværende reaktorer, som indeholder 95 procent uran. Herved vil tids-horisonten for den endelige affaldsdeponering ændres fra tusindvis af år til nogle få hundrede år. Dette tidsrum skal ses i lyset af, at for eksempel Sverige vil kunne "fyre" med det brugte brændsel fra de nuværende reaktorer og opretholde den nuværende produktion af "atomstrøm" i op mod tusinde år. Når den tid er gået, så vil affaldet fra de første par hundrede år være væk og resten vil forsvinde, mens de senere generationer af reaktorer afvikles. Udover de tusinde år venter yderligere brug af thorium eller vedvarende energikilder i kombination med forhåbentlig til den tid udviklet lagring af elektricitet i store mængder.

Problemer med vindmøller

En anden tendens, som danske politikere ikke hører om, er den hastige udvikling i retning af små reaktorer. SMR står for Small Modular Reactors, som dækker flere teknologier

"For året 2014 svarede vindmøllernes produktion til 39 procent af elforbruget. Dette imponerende tal skal imidlertid ses i lyset af, at dækningen varierer fra en minimal værdi på 0 procent til en maksimal værdi på 132 procent beregnet på basis af data time for time. En gang imellem leverer vindmøllerne altså intet"

med det fællestræk, at selve reaktoren fremstilles på en fabrik, hvorfra den transporteres til det fremtidige kraftværk, hvor den sluttes til turbine og generator. Eventuelt kan den efter 10 - 15 års drift transporteres bort og erstattes af en ny. Herved transporteres også det højt besungne "affaldsproblem" bort, eventuelt til en international "pool" af nukleare materialer. En lille reaktor på 150-300 MW vil være af stor interesse i et land som Danmark, hvor en reaktor på 1500-2000 MW vil fylde ret meget.

Men vil der overhovedet være brug for den slags anlæg i Danmark i fremtiden? Vi har jo kolossal succes med vedvarende energi. Denne succes beskrives som regel ved gennemsnitstal, som for eksempel fortæller, hvilken andel af elproduktionen der kommer fra vindmøller. For året 2014 svarede vindmøllernes produktion til 39 procent af elforbruget. Dette imponerende tal skal imidlertid ses i lyset af, at dækningen varierer fra en minimal værdi på 0 procent til en maksimal værdi på 132 procent beregnet på basis af data time for time. En gang imellem leverer vindmøllerne altså intet, og til andre tider leverer de

mere, end vi selv bruger! Disse forholdsvis enkle oplysninger har svært ved at konkurrere med gennemsnitstallet i massemedierne.

Arven fra Niels Bohr

Hvor skal strømmen komme fra, når det ikke blæser? Svaret er: fra vore nabolande og fra kraftværker baseret på biomasse. Det er et politisk spørgsmål, om Danmarks forsyningssikkerhed skal være deponeret i vore nabolande samtidig med, at Europas økonomiske lokomotiv, Tyskland, ligeledes satser på udveksling af store mængder elektricitet med Norge og Sverige. Men det er et økonomisk og miljømæssigt spørgsmål, om biomasse kan levere nok el til at fylde hullerne i vindkraftens stærkt varierende produktion. Danmarks årlige import af træpiller er ifølge Energistyrelsen steget fra 0 til knap 2 millioner ton på 15 år. Men hvis biomasse skal fortrænge det resterende forbrug af kul og naturgas på vej mod det fossilfri samfund, så skal der mindst 3-4 gange mere til. Hvis andre lande i Europa følger i Danmarks spor, så vil verdenshandelen med biomasse nå astronomiske højder med ukendte miljømæssige konsekvenser både i de lande, der leverer, og i de forbrugende lande.

På den baggrund forekommer det helt absurd, at Niels Bohrs fædreland har vendt blikket helt bort fra atomkraften. Der er behov for, at der igen må tales om denne energiform. Der er behov for, at der igen må forskes og undervises i denne energiform på universitetsniveau. Der er behov for at vi inddrager denne energiform i vores elforsyningsplanlægning og får ophævet forbuddet fra 1985. Der er behov for, at vi igen får gang i en forsøgsreaktor ligesom alle andre industrilande, herunder alle vores nabolande som Holland, Norge, Finland og Sverige, der i modsætning til Danmark har forsøgsreaktorer kørende og forsker i atomkraft. Det skriger til himlen, at kun Danmark er en undtagelse her - og Niels Bohr må vende sig i sin grav. ●

Thomas Grønlund Nielsen er lektor og formand for REO, som arbejder for en nuanceret debat om atomkraft. Han er desuden forfatter til bogen "Niels Bohr må vende sig i sin grav - om fornægtelsen af kernekraften".

Send navnestof til os:

Skriv til os, hvis karriereskift eller lignende skal nævnes her på siderne. Husk at medsende et vellignende portræt.

debatognavne@kommunen.dk

"Jeg repræsenterer Nationalpartiet for at være med til at kunne forene de forskellige mennesker i vores samfund."

Yahya Hassan, digter og nyopstillet kandidat for Nationalpartiet.

Sceneskift: Eyvind Vesselbo

"Man er ved at dræbe den politiske debat"

Der er bedre mulighed for at lave politik uden for Christiansborg, mener Eyvind Vesselbo, der vil have friheden til at sige sin mening tilbage.

Kommunen bringer i hvert nummer frem til folketingsvalget et portræt af en politisk profil, der enten stopper i Folketinget eller står på tærsklen til måske at blive nyvalgt.

Jonas Sloth Bach
jonas@kommunen.dk

Hvad fik dig til at gå ind i politik?

Jeg havde i mange år arbejdet med rapporter, analyser og undersøgende journalistik, der spillede opad det politiske arbejde. Jeg havde ikke selv tænkt over at blive folketingspolitiker, men nogen ringede og spurgte.

Hvad har været din største styrke som politiker?

Hvis jeg selv skal sige det, har jeg forsøgt at beholde min integritet. Når der var noget, jeg ikke var enig i, har jeg sagt det. Det har været en fordel for mig selv, så jeg kunne følge min overbevisning og bruge min ytringsfrihed. Det har ikke for alle i ledelsen været noget, man synes godt om, men jeg fastholdt min egen troværdighed.

Hvad har været din værste svaghed som politiker?

Jeg gik fra neutral forsker til at udtale mig politisk. I starten sagde jeg for meget 'på den ene side og den anden side'. Jeg skulle lige finde ud af, at jeg ikke var neutral længere.

Hvad fik dig til at beslutte ikke at genopstille som folketingskandidat?

Jeg tror på, at jeg kan lave mere politik udenfor Christiansborg, end jeg kan indenfor, som det ser ud nu. Jeg har brug for at få min frihed til at debattere tilbage, for jeg vil gerne være med til at sætte dagsordenen.

Hvad er din største politiske bedrift?

Jeg har sat mit præg på to

ILLUSTRATION: JENZ KOUDAHL/SPILD AF TID

Hvad er blevet værre i dansk politik, mens du har siddet i Folketinget?

Man er ved at dræbe den politiske debat i øjeblikket. Det er de samme politikere og kommentatorer, der altid taler. Det betyder, at man lukker debatten inde og dræber den åbne debat. Vi taler meget om ytringsfrihed, men den debat, der skulle føre frem til noget for det danske sam-

fund, er ikke længere til stede. Man diskuterer kun processer. Det er et kæmpe problem, for konsekvensen er blevet for megen tilsvining og mudderkastning. Når man hører Lars Løkke og Helle Thorning hver anden tirsdag, tager man sig til hovedet. Det virker absurd. Man diskuterer alt andet end det, der er vigtigt.

Man fokuserer så meget på

at få magten eller beholde den, at man glemmer, at man er valgt for at tjene folket.

Og så er det så topstyret. Der er kun én vej frem og én mening, der gælder. Debat bliver gjort til et spørgsmål om strid. Det kan man ikke som voksent, erfarent menneske leve under.

Hvad kommer du til at savne?
Alle de dejlige mennesker.

Blå bog

► **68 år**, uddannet kultursociolog ved Københavns Universitet i 1978.

► **Folketingsmedlem for Venstre i Københavns Omegns Storkreds** fra 15. september 2011. Folketingsmedlem for Venstre i Østjyllands Storkreds fra 13. november 2007 til 15. september 2011.

► **Folketingsmedlem for Venstre i Århus Amtskreds** fra 20. november 2001 til 13. november 2007.

Man bliver overvældet over den gode stemning og venlighed, man møder fra både ansatte og politiske kolleger. Det sammenhold og samarbejde, der er med de andre partier, kommer jeg til at savne. Og ikke for at fedte, men jeg vil også savne min daglige kontakt med journalisterne.

Hvad kommer du ikke til at savne?

Jeg kommer ikke til at savne den stramme styring af de holdninger og synspunkter, jeg har som person. Problemet er, at der ikke er plads til at sige sine synspunkter.

Hvad skal du nu?

Jeg vil fortsætte med at lave undersøgende, journalistiske projekter og analyser. Og så har jeg fået en række netværk på det sociale område med foreninger og frivillige. Den kontakt vil jeg bruge til at hjælpe de udsatte gennem systemet. Jeg er meget sportsinteressert og cykler hver dag, og jeg er helt vild med fodbold. Og så har jeg en familie og nogle børnebørn, som jeg gerne vil bruge mere tid på. ●

496

straffesager mod politipersonale blev der registreret i 2014. Henvendelserne, som hovedsagelig kommer fra borgerne, er steget fra 433 sager i 2013, og det svarer til en stigning på 14,5 procent.

Kilde: Den Uafhængige Politiklagemyndighed (DUP)

Politisk kalender

» Læs hele kalenderen på dknyt.dk

14. APRIL 2015

Åbent samråd om FE's samarbejde med lande, der benytter tortur

Folketingets Forsvarsudvalg har kaldt forsvarsminister Nicolai Wammen (S) i samråd for at redegøre for Forsvarets Efterretningstjenestes samarbejde med lande, der benytter sig af tortur i Mellemøsten og Nordafrika. Samrådsspørgsmålet er stillet efter ønske fra medlem af Forsvarsudvalget Nikolaj Villumsen (EL).

Christiansborg, 1-133

16. APRIL 2015

Åbent samråd om fossilfri energiforsyning i 2050

Folketingets Klima-, Energi- og Bygningsudvalg har kaldt klima-, energi- og bygningsminister Rasmus Helveg Petersen (R) i samråd for at redegøre for, hvordan regeringen helt konkret vil opfylde sit mål om, at der i 2050 overhovedet ikke skal indgå fossile brændsler i energiforsyningen. Derudover har udvalget bedt ministeren redegøre for, hvilke konsekvenser det kan få for konkurrenceevnen og energipriserne for de danske forbrugere og virksomheder, hvis ikke andre EU-lande også bliver helt fossilfrie i 2050. Samrådsspørgsmål N og O er stillet efter ønske fra Lars Christian Lilleholt (V), Mikkel Dencker (DF) og Villum Christensen (LA).

Christiansborg, 2-080

16. APRIL 2015

Temadag: Kvalitet i de kommunale sundhedsopgaver

Hvordan sikrer din kommune systematisk kvalitet i opgaveløsningen på sundhedsområdet? Og har I en fælles forståelse af, hvad kvalitet i kommunen er? KL og IKAS inviterer i fællesskab til en temadag for alle kommuner, som ønsker at styrke kvaliteten i opgaveløsningen.

Nyborg Strand Hotel

16. APRIL 2015

Åbent samråd om forældrebetaling i forbindelse med behandling af handicappede børn

Folketingets Socialudvalg har kaldt ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forhold, Manu Sareen (R), i samråd for at redegøre for blandt andet følgende: 1) At flere kommuner afkræver forældre til handicappede børn forældrebetaling ud fra en begrundelse om, at der ikke er et udviklingspotentiale hos de pågældende børn. 2) Om det er rimeligt, at forældre bliver pålagt en høj forældrebetaling samtidig med, at de mister børnebidrag eller andre tilskud hvis børnene ikke bor hjemme længere? 3) Om alle børn har et udviklingspotentiale, jævnfør artiklen fra Århus Stiftstidende: "Med ryggen mod muren", fra den 15. december 2014? Samrådsspørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Adsbøl (DF).

Christiansborg, 1-133

17. APRIL 2015

Beskæftigelsesudvalgets åbne samråd om gensidig forsørgerpligt

Beskæftigelsesudvalget har kaldt beskæftigelsesminister Henrik Dam Kristensen (S) i samråd for blandt andet at redegøre for: 1) Hvad ministeren har foretaget sig i anledning af, at en lang række kommuner har truffet ulovlige afgørelser i sager om gensidig forsørgerpligt for samlevende kontant-hjælpsmodtagere? 2) Om ministeren er enig i, at der er tale om alvorlige krænkelse af borgernes retssikkerhed? Beskæftigelsesudvalgets samrådsspørgsmål G er stillet efter ønske fra Finn Sørensen (EL).

Christiansborg, 2-080

Kommuner

FLADSÅ

Borgmester gennem 20 år død

Fladså Kommunes borgmester gennem 20 år, Ole Steffensen, er død. Han blev 78 år. Ole Steffensen var borgmester fra 1982 til 2002, hvor han blev afløst af Hans R. Hansen. Det skriver Sjællandske. Ole Steffensen var gård-ejer. Han drev Aasidegården ved Snesere, da han blev valgt til kommunalbestyrelsen i Fladså Kommune i 1982. Kommunen skulle have ny borgmester efter sognekongen Johannes Feldthusen. Venstre sad på magten i Fladså Kommune, og det blev Ole Steffensen, der fik til opgave at styre kommunen.

FREDERIKSHAVN

Ny turistdirektør

René Zeeberg tiltræder per 1. maj stillingen som turistdirektør ved Turisthus Nord med ansvar for udvikling af turismen i Skagen, Frederikshavn og Sæby. Indtil nu har han været ansat som erhvervs- og turistchef i Jammerbugt Kommune, en stilling, han har haft siden 2012, og indtil da var han ansat som presse- og projektchef i Skagen Turistforening fra 2008-2012., skriver Nordjyske. Under ansættelsen i Jammerbugt Kommune (Vækst Jammerbugt) har René Zeeberg været drivkraften bag flere nye branding- og vækstinitiativer, og på baggrund af disse modtog han i 2014 prisen som 'Årets Unge Erhvervsleder i Nordjylland og Danmark'.

FYN

Beredskabschef udvider

Mogens Bjerregaard tiltræder den 1. april 2015 som chef for det fælles fynske beredskab. Et enigt ansættelsesudvalg har peget på 51-årige Bjerregaard, der kommer fra en stilling som beredskabschef i Odense Kommune, oplyser Beredskabsinfo. Mogens Bjerregaard skal lede fusionen af ni fynske beredskaber, så Fyn har et fuldt etableret og selvstændigt beredskab den 1. januar 2016. Stillingen har været slået op eksternt, og rekrutteringsprocessen er sket i samarbejde med KL. Ansættelsesudvalget var nedsat af Borgmesterforum Fyn og KL's konsulentvirksomhed og bestod blandt andet af borgmestrene fra Assens, Nyborg og Odense samt en repræsentant for beredskabscheferne og medarbejderrepræsentanter fra DOBL og FOA. Mogens Bjerregaard får indtil etableringen af det fæl-

les § 60-selskab base i Nyborg med henblik på at arbejde tæt sammen med borgmester Kenneth Muhs (V).

HOLBÆK

V-medlem takker af

Byrådsmedlem i Holbæk Christian Ahlefeldt-Laurvig har meldt sig ud af Venstre. Dermed er han det andet byrådsmedlem, som forlader partiet på lidt over fire måneder, efter Søren Stavnskær valgte at blive løsgænger i november, skriver Sjællandske. Som det var tilfældet med Stavnskær, er idrætsfaciliteterne i Holbæk by også en af årsagerne til, at Christian Ahlefeldt-Laurvig nu har brudt med partiet. Han begrunder desuden sin afgang med den politiske aftale, som Venstre og Socialdemokraterne i Holbæk netop har indgået. Ahlefeldt-Laurvig kunne derfor stemme nej uden at gå imod sin gruppe, da byrådet skulle tage stilling til, hvorvidt et projekt om et stort idrætsanlæg i Holbæk by skulle sendes i udbud. Hans nej fik dog ikke den store betydning i forhold til resultatet, da 20 valgte at stemme for, syv stemte imod, og en enkelt undlod at stemme.

JAMMERBUGT

Ny skolechef

Chefkonsulent og stedfortræder for skolechefen i Randers Kommune, Diana Lübbert Pedersen, har netop opsagt sin stilling for at blive skole- og dagtilbudschef i Jammerbugt. Diana Lübbert Pedersen starter i det nye job den 1. maj. Hun er uddannet cand.scient.adm., har en diplomuddannelse i ledelse og har fungeret som chefkonsulent i skoleforvaltningen samt stedfortræder for skolechefen.

SYDDJURS

Ny økonomichef

I andet forsøg lykkedes det Syddjurs Kommune at få fat i en ny økonomichef med hjælp fra MercuriUrval i ansættelsesforløbet. Valget faldt på 38-årige Thomas Palner, der lige nu er ældrechef i Vesthimmerlands Kommune. Han starter på rådhuset i Ebeltøft 1. maj, skriver Adresseavisen. Palner, der er uddannet cand.scient.pol. fra Aarhus Universitet og bosat i Brabrand, skal stå i spidsen for et nyt Økonomisk Sekretariat, der skal sikre strategisk styring af kommunens økonomi og holde hånden under den tre mand store direktion plus de ni afdelingschefer.

Organisationer

KL

Ny direktør

42-årige Kristian Heunicke er blevet ansat som ny direktør i KL og kommer dermed til at indgå i KL's direktion, lyder det fra landsforeningen. KL har på topniveau på det seneste sagt farvel til to: cheføkonom Jan Olsen, der siden blev erstattet af Morten Mandøe, og så Sine Sunesen, der blev afskediget. Kristian Heunicke

kommer fra en stilling som direktør i Danske Regioner og har tidligere været ansat i Finansministeriet, ministersekretær i Socialministeriet, kontorchef i Socialministeriet og fra 2006 cheføkonom og siden direktør i Danske Regioner. Kristian Heunicke vil få ansvar for blandt andet arbejdsmarkeds- og erhvervsområdet. Dertil kommer andre opgaver i direktionen, som vil blive fastlagt efter påske. Kristian Heunicke tiltræder sin nye stilling den 16. april.

Hele Danmarks mødested

- Restaurant, bistro og stjernebar med noget for enhver smag
- 426 hotelværelser med over 750 senge
- Central beliggenhed

Book nu!
Vi hjælper dig sikkert videre.

Sikkerhed – med et smil

NYBORG STRAND®
HOTEL OG KONFERENCECENTER

Østerøvej 2 5800 Nyborg Tlf. 65 31 31 31 nyborgstrand.dk

Lundgaard Konsulenterne

- Rekruttering af ledere og nøglemedarbejdere
- Visions- og strategiprocesser for den politiske- og administrative ledelse
- Netværksanalyse – vi kan vise hvordan organisationen i *virkeligheden* arbejder sammen
- Udvikling af ledere og ledergrupper – med eller uden typeprofilværktøjer
- Sparring/coaching med toppolitikere og ledere

Af Morten Uhrenholdt. Tanker fra hængekøjen

Endelig har jeg det skægt!

Så fik vi atter holdt fem dejlige forårsfridage og sendt Jesus Kristus til himmels som en raket - en åndelig en af slagsen må jeg formode. Som det hedder i den trosbekendelse, der lyder i landets kirker hver søndag: '...korsfæstet, død og begravet, nedfaret til dødsriget, på tredje dag opstanden fra de døde, opfaret til himmels ...'

Det var nu ikke det, der optog vores tanker, da min kæreste, datter og to børnebørn en morgen i påsken var samlet om morgenbordet. De sidste æg i huset var kogt til dem, der gerne ville have et. Deriblandt var den yngste dreng på fire år ikke. Men lysten kom tilsyneladende over ham, da de sidste æg var ved at være fortæret. 'Moarr, jeg vil ha' et æg.'

Huset var jo løbet tør, men han fortsatte insisterende. Han er en munter fætter, fuld af indfald og skægge tanker, men her var junior i et absolut træls hjørne. Så i en blanding af irritation over hans insisteren på noget, der var umuligt, og et forsøg på at aflede hans tanker udbød jeg i hans tonefald: 'Jeg vil ha' en hest! Jeg vil ha' en kogt hest - nu!'

Han kiggede først forbløffet på mig, smilede lidt skeptisk, og jeg fortsatte: 'Jeg VIL ha' en hest'. Så flækkede han i et grin, mens han sagde: 'Åh, endelig har jeg det skægt!' Hans reaktion kom bag på os alle, så smil og latter bredte sig - ikke mindst over hans replik og hans ønske om skæg i gaden, der nær var endt med det modsatte.

Når jeg tænker tilbage på det lille, muntre optrin, slår det mig, at sådan har jeg haft det med valgkampen og politikerne den seneste tid. Når postulaterne er blevet pinlige og tæerkrummende, så har en eller anden politiker brilleret med en udtalelse så absurd, at kun en sund latter er svaret. Og det er så udpræget sundere at le end at krumme tæer.

Skæg med de sjove politikere

Og her må jeg udtrykke særlig taknemmelighed over de liberale, specielt de ultra af slag-

"Vi er jo nogle, der med stigende bekymring har iagttaget, hvordan en mindre og mindre gruppe finansmennesker har sat sig på større og større dele af samfundsværdierne. Det er gået stærkt, og visse steder er vi nået op i sidste halvdel af 90'erne i procent, der ejes af en ganske lille gruppe mennesker."

sen. Som sociologen Henrik Dahl, der efter mange år på venstrefløjens og en længere periode som en politisk hjemløs desperado er blevet folketingskandidat for Liberal Alliance. Det er en fest at høre ham i de elektroniske mediers debatter. Som den langbenede Bambi på isen kaster han sig nervøst ud i at udlægge liberalismens frelse og markedets velsignelser.

Vi er jo nogle, der med stigende bekymring har iagttaget, hvordan en mindre og mindre gruppe finansmennesker har sat sig på større og større dele af samfundsværdierne. Det er gået stærkt, og visse steder er vi nået op i sidste halvdel af 90'erne i procent, der ejes af en ganske lille gruppe mennesker.

Og det akkompagneret af statsmagten, der herhjemme - uanset om de røde eller de blå styrer - selvmorderisk sælger ud af de folkeejede (statsejede) samfundsværdier og cen-

trale dele af infrastrukturen til de mest skurkagtige og skattespekulative kapitalkræfter. Det er efterhånden en meget lille, tynd skive af samfundskagen, der er tilbage under demokratisk kontrol.

Men det hæmmer ikke den glade liberalist Henrik Dahl, der ivrer for, at bare markedet får mere plads, så vil alt løse sig til det bedre - for ikke at sige det paradisiske. Åh tak, nu har jeg det endelig skægt!

Mere plads! Ku' man lade erhvervslivet overtage skatteministeriet? Så skulle der nok komme penge i kassen - spændende at se, hvem de så ville brandskatte for at sikre aktionærerne et solidt afkast.

Et andet festligt indslag er Henrik Dahls partifælle, Joachim B. Olsen. Han beklæder af alle pladser posten som socialordfører. Og han mener højtlydt, at de bedste forhold og lønninger for menigmand finder man i USA, hvor liberalisme parret med konservatisme - hvordan det end kan lade sig gøre - har skabt et system, hvor de ekstremt rige betaler en klat-skillig i skat, mens almindelige borgere får lov at betale gildet.

Jeg er ikke sikker på, millionerne af fattige og hjemløse amerikanere griner, endsige deler kuglestøderens glade syn på de amerikanske velsignelser. Han mener tilmed, at fagforeninger ikke skal blande sig i, hvordan lønarbejdere skaffer sig en løn, man kan leve af. Det klares bedst af den enkelte og arbejdsgiveren. Nok lyder han sur, når han siger det, men hvor er han skæg.

Både enkelt og dybt kompliceret

Og så er der partiet med det hemmelige valgprogram. Det praktiserer Venstre med så stor ynde, at selv partiets egne kandidater af og til synes, der er lidt rigeligt tomme sider i drejebogen over de holdninger og argumenter, der skal føre til magten.

'Det skal kunne betale sig at arbejde', blæser Venstres valgbasuner. Det er så enkel en problemstilling, at den kan forklares kort og fyn-

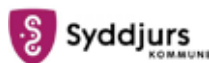
digt på busser og i annoncer. Blot med et enkelt tal og lidt smarte sentenser. Men når vi nysgerrige vælgere så vil høre lidt mere konkret om det 'moderne kontanthjælpsloft', der skal trylle ondskaben bort, så er problemstillingen pludselig uhyre kompliceret. Så kompliceret, at der ikke kommer noget kontant bud før valget, forklarer partiets topfolk.

DET er da skægt! Det hemmelighedsfulde parti satser åbenbart på, at vælgerne køber Venstre som ledende regeringsparti alene på den fristende udsigt til at få Lars Løkke Rasmussen som statsminister. Og det forstår man jo godt, når man tænker på mandens udstråling af statsmandsagtig ro og værdighed - én, man intuitivt får lyst til at betroe landets penge-sager.

Ved hans højre side finder man en anden klippe af troværdighed. Claus Hjort Frederiksen har med fynd og klem talt for, at vi her i landet skal have lønninger som i Tyskland. Her er der som bekendt flere millioner borgere, der trods fuldtids job - og ikke sjældent mere end ét job - ikke kan tjene en løn, der kan række til livets almindelige opretholdelse.

Hvis man knokler på og alligevel ikke har råd til et sted at bo, så er ens behov for politisk skæg og ballade nok beskedent. Men måske Tysklands mange arbejdende fattige trods alt har humoristisk sans og får sig en sund latter over, at der i Danmark er politikere med magten indenfor rækkevidde, der vil bytte den danske model ud med tilstandene på det tyske arbejdsmarked.

Hold da op, hvor har vi det skægt!

dk job**Skole- og dagtilbudschef, Syddjurs Kommune**

Kan du skabe sammenhæng? Til en nyoprettet stilling som chef for Skole- og dagtilbudsområdet søger vi den rette til at stå i front for styring og udvikling.

Ansøgningsfrist: 30/04/2015

Områdeleder til Hjælpeområdet, Slagelse Kommune

Vil du være med på vores lederhold? I Center for Sundhed og Omsorg (CSO) søger vi en ny leder til hjælpeområdet.

Ansøgningsfrist: 21/04/2015

Jobcenterchef, Solrød Kommune

Trives du med at implementere komplekse reformer, høj grad af tværgående samarbejde internt og eksternt, at lede og videreudvikle dygtige og engagerede medarbejdere? Så har vi jobbet til dig!

Ansøgningsfrist: 17/04/2015

Kommunikationsmedarbejder, Norddjurs Kommune

Vi søger en dygtig kommunikationsmedarbejder, der kan bidrage til at styrke den fælles kommunikationsindsats.

Ansøgningsfrist: 16/04/2015

Leder til Ullerup Bæk Skolens Ressourcecenter, Fredericia Kommune

Er du uddannet lærer, og er du i stand til at lede en selvstændig og kompetent medarbejderstab, der værdsætter en initiativrig, innovativ og inspirerende leder?

Ansøgningsfrist: 15/04/2015

Vækst- og udviklingsdirektør, Jammerbugt Kommune

Jammerbugt Kommune ændrer med virkning fra 1. maj 2015 den overordnede administrative organisation og ledelsesstruktur. I den forbindelse søger vi en tydelig og markant leder, der kan skabe udvikling og forandring i involverende og tillidsfulde samarbejdsrelationer.

Ansøgningsfrist: 15/04/2015

Pædagogisk afdelingsleder, Fredericia Kommune

Ullerup Bæk Skolen er en af fem store sammenlagte folkeskoler i Fredericia Kommune. Skolen har 2 basisskole afdelinger, 1 overbygningsafdeling, 1 fritidsafdeling, 1 daginstitution.

Ansøgningsfrist: 15/04/2015

Funktionschef for Budget og Regnskab, Rudersdal Kommune

Som funktionschef for Budget og Regnskab er du omdrejningspunktet for den overordnede økonomistyring i form af budgetlægning, likviditetsstyring, budgetopfølgning og regnskabsaflæggelse.

Ansøgningsfrist: 14/04/2015

Se alle aktuelle stillinger på www.dknyt.dk/stillinger